

Wason
DS 531
C 74++

CON ONG

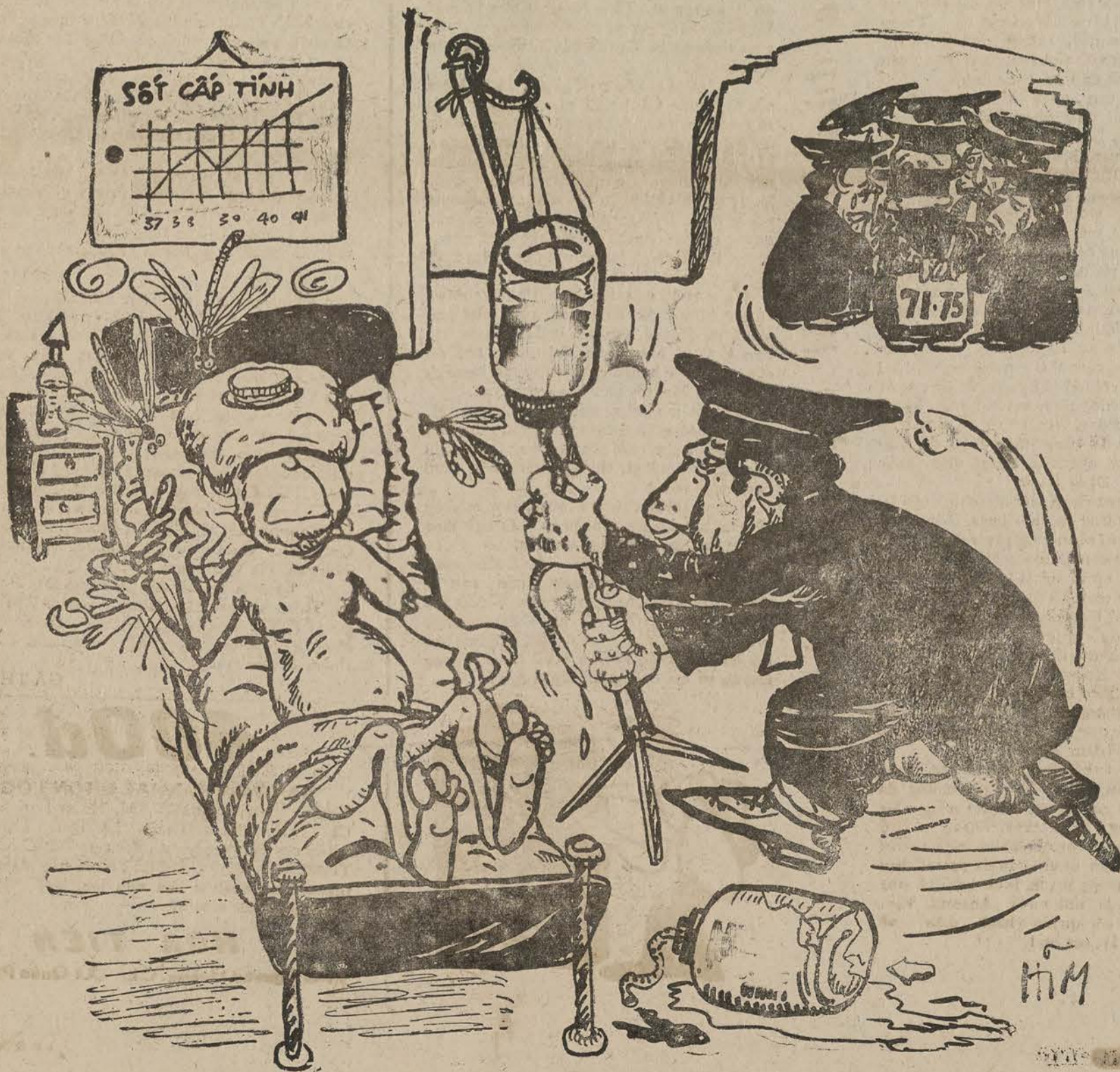

TUẦN BÁO
TRÀO PHÙNG
ĐỐI LẬP

(môn bài nhà nước số 3716/TBTT/CHBCI)

Chủ nhiệm NG.VĂN MINH □ Đầu bếp MINH VỒ □ Địa chỉ: 54 Võ Tánh □ Ống nói 93801

ÚM BA LA CHÚNG TA ĐI BẦU

Miền Trung phần nộ
Chưa bao giờ phong trào chống Mỹ của quần chúng Anamta lại bùng lên kịch liệt như bây giờ. Đem một nửa triệu quân sang đây, đổ máu xương, tiền của tại đây người Mỹ đã đạt được thành quả là biến thành "kẻ thù" của dân tộc này.

Bằng có rõ ràng nhất là hầu hết các bích chương tranh cử hiện tại đều có những khẩu hiệu chống Mẽo, thân tặng đủ mọi thứ từ ngữ không lấy gì làm lịch sự cho lắm. Nổi bật nhất là bích chương vẽ hình đại đế Nixon với những chiếc răng Dracula ghêrôm, với bộ râu bạo tàn Hitler và hai vạch chéo gạch ngang mặt. Chủ nhân tờ bích chương này đang từ một kẻ vô danh tiêu tốt bỗng trở thành nhân vật nổi tiếng được báo chí trong và ngoài nước quảng cáo cho không mất tiền, được cả đài BBC bình luận nên có nhiều hy vọng ăn khứa lắm, nếu không bị những tai nạn nào khác.

Việc "chống Mẽo", do đó, trở thành một đề tài khá hấp dẫn của các nhân tài ứng cử viên đang chạy đua vào nhà hát tây. Nhưng không phải chỉ có thế thôi. Phong trào chống Mẽo còn có những hình thái tích cực hơn như cuộc biểu tình mới đây của nông dân Bình định đòi Mẽo trả tiền bồi thường việc chiếm ruộng đất của họ, như cuộc tranh đấu hiện đang sôi nổi của đồng bào và sinh viên học sinh Huế sau cái chết của một sinh viên bị xe Mỹ cán chết. Trong cuộc tranh đấu này, thành phố Huế như một con sư tử vừa tỉnh ngủ đang trừng mắt nhìn những kẻ đã trêu tức mình.

Từ xưa tới nay, miền Trung vẫn được coi như là nơi xuất phát của những cuộc tranh đấu lớn. Người dân ở đây vốn hiền lành, hòa ái, nhưng khi cần, họ cũng là những người tranh đấu nhiệt thành và hăng say nhất.

Vụ người sinh viên bị xe Mỹ cán chết, thật ra, chỉ là một cái cớ, một cơ hội để người dân Huế bộc lộ sự căm phẫn của họ đã bị dồn ép từ bao lâu nay trước những hành động tẻ nhạt của người Mỹ ở xứ này. Hình ảnh những tên Mỹ hiệp dâm, ăn cắp, đánh đập và khinh thường sinh mạng của người dân bản xứ đã tạo nên những ấn tượng xấu xa, căm thù trong lòng họ. Mọi người không coi Mỹ là bạn, là những người đi "bảo vệ tự do" nữa, mà là những kẻ đã man, vô nhân đạo. Nên họ chỉ chờ có dịp là bày tỏ thái độ bằng hành động. Và dịp đó chính là cái chết oan uổng, thảm khốc của sinh viên Đặng Duy.

Trong trường hợp này nếu chính quyền địa phương dùng có thói quen bênh vực hoặc về hòa với những kẻ gây ra tội ác, mà đứng về phía dân chúng hoặc khéo léo xoa dịu mỗi phần nộ và tự ái của dân chúng thì tình trạng có thể không nghiêm trọng như hiện tại. Tiếc thay, nhà nước không có một thái độ tích cực nào để bênh vực đồng bào mình mà chỉ lăm lăm ngả về phe những kẻ đối lập với đồng bào. Trước cái chết của sinh viên Đặng Duy, dường như chính quyền không tỏ một chút nào xúc động, tiếc thương, dù là giả tạo đi nữa, để chia sẻ với đám đông.

Chính vì thái độ như thế nên trong cuộc tranh đấu chống Mỹ, quần chúng đã chống luôn cả nhà nước, coi nhà nước như một thứ a tông với Mỹ vậy. Thành ra, dù có bị dân chúng chống đối, khinh miệt, người Mỹ vẫn được an ủi vì còn có người bạn thân thiết và trung thành, luôn luôn về phe với mình. Đó là nhà nước Anamta. Vậy, người Mỹ có quyền hành diện về "thành tích" ấy của họ!

đàn anh đời lập với nhà nước đàn em đời lập với nhà bếp

Trái núi và con chuột
Trong một số báo trước, lần đầu tiên, bọn C.O đã khen ngợi việc làm của Tổng Ngọc khi chàng tuyên bố sẽ đánh đập đầu bọn gian thương, trong đó có tên gian thương thuốc lá Siou Phong. C.O chờ Tổng Ngọc làm một phát đánh đấm đó để chàng có thể chuộc lại những tội lỗi đã gây ra từ trước tới nay.

Nhưng đến bây giờ, bọn C.O hoàn toàn thất vọng. Tổng Ngọc vẫn là Tổng Ngọc, không khá hơn được chút nào. Sau những lời đe dọa của chàng, bọn gian thương không những không bị đánh đập đầu, mà ngược lại, chúng còn tỏ ra nhờn nhờ, ngạo nghễ hơn bao giờ hết. Tên tâu Siou Phong, sau khi ngang nhiên tự nhân đứng hẳn là gian thương, đứng hẳn mỗi năm bóc lột thêm hàng tỉ bạc tiền bán quá giá thuốc lá, hiện vẫn tiếp tục nghề cũ, không bị một sự trừng phạt nào.

Vì lý do tên ba tâu kia đã ngỡ ngược được như vậy? Có phải vì những số tiền chia chác như hũ đã tiết lộ không? Và những kẻ chia chác đó là ai nếu không phải là những bàn tay thế lực có thể cựa cựa cho tôi ác? Không biết trong số đó có bàn tay của Tổng Ngọc không, nhưng sự im lặng và bất lực của Tổng Ngọc trước bọn gian thương như tên Siou Phong đã tạo nên sự nghi ngờ trong dư luận.

Vì sao Tổng Ngọc trước đó đã tuyên bố hung hãn như thế. Nhưng cuối cùng lại có một trước những lời xác nhận có ngầm đe dọa của tên Siou Phong? Nếu không có sự khuất tất nào, nếu không có những bàn tay đã trót nhúng chàm, hà tất Tổng Ngọc phải chùn tay và ngậm miệng như hến như thế.

Một quốc gia có luật pháp, có cảnh sát công an mà để một tên gian thương ngoại kiều lộng hành như thế làm sao người dân có thể tin tưởng được ở sự bảo vệ của chính quyền! Siou Phong có nói tới những tỉ bạc ăn cắp được, nhưng không phải một mình hắn ăn mà còn chia chác cho nhiều người. Vậy, những người được chia chác đó là những ai, Tổng Ngọc có biết không? Và phải chăng vì sự chia chác này mà tên gian thương ba tâu đó vẫn được yên ổn làm ăn?

Ngoài ra còn phải kể tới trách nhiệm của cơ quan Cảnh sát nữa khi cơ quan này không truy tố hoặc có một biện pháp chế tài nào đối với tên ba tâu Siou Phong. Một tên gian thương hạng gộc, từ bao lâu nay, nhờ được độc quyền phát hành thuốc lá, đã bóc lột giới tiêu thụ một cách dã man trắng trợn. Thế mà, cho tới nay, nó vẫn ngang nhiên ở ngoài vòng pháp luật, ngang nhiên thách thức lại với Tổng Ngọc và tiếp tục làm gian thương!

Đó mới là một tên Siou Phong thôi và không biết ở đất nước này còn biết bao tên Siou Phong như thế nữa. Nhiều khi bọn C.O đã nản chí, muốn quảng cha nó cây viết đi, để mặc cho bọn gian thương và những bàn tay như bàn lông hành.

Vì viết mà không giải quyết được gì, càng tố cáo gian thương thì gian thương càng được che chở, dung túng và ngời xồm lên pháp luật, thì còn viết lách làm con mẹ gì nữa!

Nhưng thiên chức và lương tâm những kẻ cầm bút không cho phép C.O ngả lòng như vậy. Như những chiến sĩ ở chiến trường, bọn C.O quyết đánh đến cùng những tên gian thương khốn nạn ở đất nước này, dù chúng được bất cứ thế lực nào bảo vệ. Và việc mà C.O đang làm là sẽ tìm cách phanh phui ở đây những bàn tay đã chia chác với ba tâu Siou Phong những số mà chúng ăn cắp được!

Oan ơi ông Tỉnh

Đalạt với khí hậu mát mẻ nhất Đông Dương, với phong cảnh thơ mộng, là nơi có nhiều nhân vật cao cấp và nhiều phái đoàn đến nhất, ông Tỉnh Đoàn bản bị nhiều việc đến nỗi không có cả thời giờ thường ngoạn phong cảnh. Thị Xã Đalạt với núi rừng bao vây có quá nhiều đường lối cho bọn đặc công VC xâm nhập thị xã, công tác phòng ngự ở đây quá nặng, ông Tỉnh Đoàn ngoài những giờ ngồi ở văn phòng giải quyết những việc hành chánh còn luôn luôn ngồi trực thăng bay đi thăm những ấp chiến lược trong tỉnh. Có đêm ông ngủ lại ở những ấp hẻo lánh trong núi. GT tới Đalạt đã phải chờ mất 2 ngày mới được gặp ông.

Mới đây có một tin báo tố cáo Ông Tỉnh Đoàn thiên vị cho hợp Quận và Xã trưởng trong tỉnh Tuyên Đức để ra lệnh ủng hộ một số ÚCV "gà nhà". Lời tố này hơi oan cho ông vì việc Tỉnh trưởng hội họp viên chức Quận xã là việc rất thường, nhất là trước ngày 19 Tháng 8 là ngày kỷ niệm Việt Minh cướp chính quyền. Ông cho GT biết rằng ở tỉnh ông đảng Đit Việt có một lực lượng rất mạnh một số viên chức trong bộ máy hành chánh tỉnh là đảng viên ĐV họ có quyền ủng hộ những ÚCV mang nhãn hiệu Đit Việt của họ Do đó một ÚCV tưởng làm rằng chính quyền ủng hộ những ÚCV ấy. Thực ra đó chỉ là những đảng viên Đit Việt ủng hộ nhau, không dính dáng gì đến Tỉnh trưởng Me Sư Hoàng Xuân Tửu một nhân vật cao cấp của Đại Việt ở đây đã hứa là sẽ lên tiếng minh oan cho Ông Tỉnh Đoàn về vụ này.

Một trong số những ÚCV tỉnh Tuyên Đức tung tiền ra vận động mạnh nhất là Công Tử Hoàng Kim Lân. Công Tử họ Hoàng cũng tham phiên với GT là anh bị chính quyền đầu áp ra mật, những cán bộ vận động cho anh có nhiều người đã bị Tỉnh Trưởng ngưng chức. GT được biết có một đoàn viên XDNT của tỉnh Tuyên Đức bị giải nhiệm vì đã nhận 500 ngàn đồng của Công Tử Hoàng Kim Lân. Ông này viết giấy nhận tiền và không hiểu vì sao tờ giấy này lại lọt vào tay ông Tỉnh Đoàn. Chính vì sợ rằng những ÚCV khác sẽ kéo toang lên là viên chức Tỉnh ủng hộ đơn lẻ 1 ÚCV nên ông Tỉnh Đoàn đã phải lập tức giải nhiệm anh cán bộ nọ.

Khi số C.O đặc biệt này tới bạn đọc thời gian chỉ còn vài ngày nữa là đến ngày đi bầu, cuộc vận động tranh cử ở Đalạt và Tuyên Đức sẽ còn gay cấn nhiều nữa. GT sợ rằng rất có thể sẽ có máu đổ vì tranh cử ở tỉnh Tuyên Đức thơ mộng này.

Vài lời hậu lộ

Chuyến đi lên núi Tiên Bàu Cừ của ĐPV Gã Thâm đã chấm dứt ngày 22-8-71 ở Đalạt. Như vậy là ĐPV Con Ong đã đi thăm những tỉnh Pleiku, Kontum, Qui Nhon và Đalạt. Gã Thâm trở về soạn Con Ong với sự hài lòng vì Gã đã được đón tiếp linh đình với tư cách thượng khách. Hôm nay GT trân trọng cảm ơn trước hết là Thiếu Tướng Ngô Dzu, Tư Lệnh Quân Đoàn 2, rồi sau đó, theo hệ thống quân giai, ghi nhận cảm tình nồng hậu của Trung tá Hồ hồng Nam, trưởng khối CTCT Quân đoàn 2, Trung tá Cận, Quân trấn Qui Nhon, Thiếu tá Đức, Tiểu khu Pleiku, Đại úy Phúc thuộc khối CTCT, BS Minh Trưởng ty y tế Qui Nhon, và anh Vương giám đốc chi nhánh VN Thương Tín Qui Nhon.

Chuyến đi Hậu Bàu Cừ của Đặc Phát Viên Gã Thâm sắp bắt đầu. Chuyến này GT sẽ trở lại gặp TT Ngô Dzu ở Bộ Tư Lệnh QĐ2, gặp BS Minh ở Qui Nhon và có thể sẽ đến thăm TT Lý Bá Phàm ở Nha Trang.

GÃ THÂM

400đ.

SANG BẢNG NHẠC CHỌN LỌC : Nhật Thuật, Shotguns, PMC, JM, Nhật Trường, Diễm Ca, TCS, Thanh Thúy, Lệ Thu, Thái Thanh Selection, Hit Parade 71. Với giàn TEAC A.4010SL, TEAC STEREO CASSETTE đủ bảo đảm về âm thanh. Cam đoan sẽ làm vừa lòng quý khách khắt khe nhất. Xin mời đến:

HOA TIỀN

55-B Nguyễn Hoàng C.L. (Xé Quán Phường)

Ân oán giang hồ

Trong cuộc bầu cử Hạ viện sẽ xảy ra vào sáng chủ nhật 29-8 tuần này. Con Ong kiểm điểm nhà báo có tất cả ứng cử rải rác tại nhiều đơn vị, rất mong cử tri nói chung và với bạn đọc Con Ong nói riêng hãy dành cho bạn viết lách một cảm tình đặc biệt.

— Tại đơn vị 1 Saigon có các nhà báo: Lý quý Chung, Nguyễn hữu Chung, Hồ văn Minh, Phạm văn Tươi tự Tú Xê, Nguyễn mạnh Côn, Nguyễn hữu Hùng tự Hồng Dương, Hải Bằng, Phạm viết Tuyền, Phạm văn Hiếu và Nguyễn gia Khánh.

— Tại đơn vị 2 Saigon, có Bà Đặng thị Phú bút hiệu Thanh Phương, Nguyễn văn Khải tự Văn Kha và Hồ ngọc Nhuận.

— Tại đơn vị 3 Saigon, có Phạm trọng Viễn, Trần Lam Giang.

— Tại đơn vị 32 Gia định, có: Thanh Chiêu, Như văn Uy, Phạm văn Phở và Vũ ngự Chiêu Nguyễn Vũ và LS Nguyễn xuân Sơn.

— Tại đơn vị 33 Gia định, có: Trần văn Ân, Nguyễn đạt Thịnh, Nguyễn thanh Liêm và Phạm giạt Đức.

— Tại Biên Hòa, có Nguyễn khắc Tân, Mạc Giao Phạm hữu Giáo

— Tại Bình Dương, có Tâm Chung.

— Tại Trà Vinh, có Ngô công Đức.

— Tại Pleiku, có Phạm xuân Ninh.

— Tại Quảng Ngãi, có Ngô Công Minh

— Tại Bạc Liêu có Db Dương văn Ba.

Như vậy có tất cả 29 vừa là nhà báo chuyên nghiệp vừa là « tài tử » ra tranh cử kỳ này. Con Ong xin trân trọng giới thiệu quý đồng nghiệp kê trên, và mong quý vị cử tri Con Ong dành cho các ứng cử viên nhà báo một cảm tình đặc biệt 4 năm mới có một lần.

Ngoài ra thân hữu của Con Ong thì quá đông nhưng chỉ nhận được một số ít báo tin cho biết ra tranh cử kỳ này như:

— Trung tá Nguyễn văn Chấn Vũng Tàu, ngay từ lúc nộp đơn ứng cử đã gặp những ÚCV đơn vị chơi sát vắn, thừa gửi tùm lum.. Trong thời gian tranh cử vào ngày 20-3 đã thoát chết trong đường tơ kẽ tóc, tại khóm Cư Hiệp (Thắng Nhất vùng đầu) do 1 kẻ lạ mặt nấp trong hẻm định xoi tái Trung tá Chấn bằng phát súng lục nhưng rất may cho Chấn, viên đạn chỉ làm rụng mất 2 sợi lông mũi nên đã thoát chết. Trường hợp tương tự như Tướng tư lệnh Không Quân Nguyễn Cao Kỳ năm 1967, ông đích thân hướng dẫn một phi đoàn khu trục đầu tiên đi oanh tạc vùng Vinh Linh Bắc Việt. Đã bị cao xạ phòng không của B.V bắn lên như mưa, nhiều viên đã trúng máy bay trong đó có 1 viên xém qua nách khi về đến T.S.N. Ông cười nó cho ký giả xem « vết thương » thì không thấy, cuối cùng C.O đã khám phá thấy cháy mất 2 sợi lông nách.. và kể từ đó, từ cái rủi đến cái may sự nghiệp của ông Tướng tàu bay lên như điều gặp gió...

Vậy thì trường hợp của Trung tá Chấn, nhờ vì cử tri thương hại sẽ dồn phiếu chết hụt. Rủi mà may đấy!

— GS Phạm Xuân Thu, người được học sinh Chu văn An bầu là ông Thầy nghiêm khắc số một. Ngoài giờ dạy học GS Thu đã dành cho mọi công tác Xã Hội của nhà trường cũng như đồng bào địa phương Tỉnh Gia Định. Vì thế mà ông Thu rách như sơ mướp. Cử tri Gia Định bỏ phiếu cho ông Thu tức là chống lại bọn tài phiệt, tham nhũng đang sống trên mồ hôi nước mắt của đồng bào.

— B.S Bùi kiện Tin, ÚCV đơn vị 1 Saigon, mang số 22 dấu hiệu ve đầu khuynh điệp BS Tin. Nếu cử tri dồn phiếu cho BS Tin, đồng bào sau này sẽ khỏi sợ cảm, cúm, nhức đầu số mũi vì thời cuộc lộn xáo ngầu và nền kinh tế động kinh xứ này có cơ dấu hiệu không của BS Tin.

— Tại Biên Hòa, có Đại tá Phạm Anh.

— Tại đơn vị 1 Saigon, có Trang Khánh Thành số 34 Hoa Sao Mông.

— BS La vinh Khai, chủ trương Công Bằng và Tiến Bộ mang số 28, dấu hiệu Hai đứa Trẻ Em. Đồng bào cử tri đơn vị 33 Gia Định đang bị áp bức, bất công trong Xã Hội chỉ còn một cách

dồn phiếu cho BS Khai để ông san bằng mọi bất công Xã Hội.

Dấu hiệu « Cây Viết và Nón Sắt » số 87

Tại đơn vị 1 ĐĐ Thành gồm có các quận 1, 2, 3, 4 và 9, những người mà Con Ong giới thiệu là sạch chỉ còn có 2 là LS Tuyền và ký giả Hồng Dương. Số báo trước đã nói về LS Tuyền, số này Con Ong đề cập tới Hồng Dương.

Hồng Dương là một ký giả có gần 15 năm «tuổi đảng», từng viết cho nhiều tờ báo, trong số có Ngôn Luận, Xây Dựng, Chính Luận, Tân Luận Tiếng Vang, Tiền Tuyền, Lập Trường, Sông Cồn, Kịch Ảnh, Mảnh Ảnh, Điều Hầu, Con Ong v.v...

Riêng tại Con Ong, Hồng Dương đã phụ trách các mục Tin Độc, Địa Ngục Môn, Đối Thoại Mĩ Nhà Bếp...

Hồng Dương cũng còn là một nhà văn. Trong số những tiểu thuyết của anh, truyện Võ Non Thần (tự truyện) rất được giới trẻ khoái, nhất là nữ sinh đọc như điên, mặc dù trong suốt truyện chỉ toàn là những sự kiện có tính cách lịch sử cận đại từ 1942 tới nay, thời gian mà đất nước A nam ta gặp toàn những chuyện khổ nạn nhất, và những nỗi bi đát, niếm ước ao, những băn khoăn dằn vặt của tuổi trẻ trong đó có anh: Chứ tuyệt nhiên trong truyện không có những màn ôm ấp hôn hít hay... bê hội đồng.

Có lẽ điểm làm cho giới trẻ khoái Võ Non Thần là cái diễn tiến của một gã trẻ chấp nhận dần thân vào niếm bi thảm mệnh mông của đất nước, tranh đấu vật lộn với đời để vươn lên.

Quả thật trong cuộc đời, Hồng Dương đã sống và phấn đấu như «gã trẻ» trong Võ Non Thần.

Hiện tại, Hồng Dương là một quân nhân, cấp bậc Hạ sĩ thuộc tiểu đoàn 50 CTCT. Trong lãnh vực nghề nghiệp, Hồng Dương là sáng lập viên và Tổng Thư Ký Nghiệp Đoàn KGVN, Hội Viên Hội Đồng Báo Chí VN.

Qua những loạt bài phóng sự và những hoạt động, Hồng Dương đã cho thấy anh có ý hướng phục vụ khối đa số thiết thời là giới nghèo, trong đó có những anh em lao động, quân nhân công chức, và một ý chí cải tạo xã hội.

Hồng Dương là chủ tịch ủy ban xây cất làng Báo Chí VN, Chủ tịch ủy ban cứu trợ bão lụt miền Trung, chủ tịch ủy ban yểm trợ Cây mùa xuân chiến sĩ, và ngày Văn Nghệ yểm trợ tiền tuyến.

Hồi cuối 64, anh là ký giả đơn độc chống lại kế hoạch giải tỏa khu Bàn Cờ và khu Chuông Bò. Anh đã viết trên báo CL loạt bài kéo dài nửa tháng để lột trần âm mưu của bọn tư bản cấu kết với tham nhũng trong mưu đồ làm giàu bằng cách cướp nhà đất của dân lao động khu Bàn Cờ. Cuối cùng bọn tư bản đã phải bỏ mưu đồ đen tối đó.

Với cây viết, Hồng Dương cũng đã từng quát nhào một tỉnh trưởng vua tham nhũng ở Qui Nhơn!

Cũng như tất cả 17 triệu 896 ngàn, 752 người... rưởi trên đất nước này, bọn C.O quan niệm DB tức là những kẻ dân bảo sao thì làm vậy.

Nói cách khác thì DB là đầy tớ của dân chứ không thể là gia nô của Hành pháp như số lớn các DB của 4 năm qua.

Vì thế, trước khi quyết định ứng cử DB, Hồng Dương, với tư cách ký giả của báo Lập Trường, đã mở một cuộc phỏng vấn rộng lớn, về nguyện vọng chung của người dân, cũng như về đạo đức chính trị mà người dân muốn các đại diện của mình phải có.

30.000 tờ văn lức đã được gửi tới tận tay đồng bào, 65% đã trả lời.

Sau khi đúc kết tất cả ý kiến của đồng bào, thì thấy có một sự trùng hợp rất lý kỳ và rất là đáng một sự khích lệ to lớn cho ký giả Hồng Dương.

Đó là: cái chương trình tranh cử 4-4-1 của anh, đã hoàn toàn phù hợp với ý muốn và niềm trong ý hướng của nhân dân. Xin tìm câu tuyên ngôn của anh mà đọc. Đồng bào thấy được thì thí cho nó một phiếu.

CHÉM RUỒI

Khi nhà lãnh tụ đối lập cuối lo ngọ

Ông Nguyễn Ngọc Huy, một lãnh tụ cao cấp của phong trào ta, tục gọi là «Phong trào Quốc gia Vì tiền», mới đây, đã lên tiếng báo nguy rằng «có nhiều dấu hiệu cho thấy một tình trạng xáo trộn có thể xảy ra và có thể làm đảo lộn tất cả các cơ cấu dân chủ đã được thành hình từ năm 1965».

«... quan tâm...»

«... làm sao mà sống, mà «đối lập», mà đi dự hòa đàm Ba Lê, mà dạy đám sinh viên Quốc gia Hành tới đi giặt sạp lễ đài của Phật giáo?»

Thế cho nên, nhà lãnh tụ đối lập cuối có bốn phen phải báo vệ cho những cơ cấu dân chủ «lý tưởng» đó. Những cơ cấu dân chủ lý tưởng của Người là một nền hành pháp dưới quyền lãnh đạo của vị TT «bốn không» một nền lập pháp với một bầu gia nô, một nền tư pháp rất «độc lập» và một Tối viên có những thâm phán lỗi lạc, thông minh nhất thế giới! Bên cạnh những cơ cấu dân chủ lý tưởng đó, còn phải kể tới một nền «đối lập cuối» nhất thế giới dưới quyền lãnh đạo của 2 lãnh tụ Đít Vịt và Mềm như Bông!

Bởi vậy, nhà lãnh tụ hoảng hốt về những «dấu hiệu» cho thấy một tình trạng xáo trộn» làm. Những dấu hiệu đó có thể là những dân trào tranh đấu của dân chúng, là vụ rút lui của ông Minh, là sự phản kháng của ông Kỳ, là ngọn lửa tự thiêu Trần viết Nghĩa.. những «dấu hiệu» này nguy hiểm cho các cơ cấu dân chủ của nhà lãnh tụ đối lập quá Người thù chúng ghê lắm.

Tuy nhiên, theo nhà lãnh tụ «đối lập cuối» tình trạng xáo trộn có thể tránh được nếu TT Thiệu, PTT Kỳ và mọi công dân khác ý thức được sự sống còn của đất nước! Thật là một lời kêu gọi chí tình, chẳng khác nào những lời của một tên cò mồi hạng nặng!

Nhưng thế nào là ý thức được sự sống còn của đất nước? Có lẽ nhà lãnh tụ muốn nói tới sự sống còn của phong trào ta thì đúng hơn và những lời kêu gọi kia, thật ra, chỉ cốt để dành cho PTTK và «mọi công dân khác» mà thôi. Có nghĩa là ông Phó Tổng đừng có chống đối lời thôi nũa, hãy ý thức được sự sống còn của Phong trào ta mà ở lại tranh cử cho vui, cho những cơ cấu dân chủ thành hình từ năm 65 của nhà lãnh tụ khỏi bị đảo lộn mà tòi nghiệp. Còn «mọi công dân khác», trong đó có những kẻ từng chống đối nhà nước, cũng phải «có ý thức» đứng sau lưng những nhà lãnh tụ «đối lập cuối» mà làm một phát cứu nguy cho những cơ cấu dân chủ!

Có điều không hiểu ông Phó và Tổng mọi công dân khác có chịu ý thức được sự sống còn của Phong trào ta và tha thiết với những cơ cấu dân chủ «lý tưởng» hiện tại không? Có lẽ đối với những cơ cấu dân chủ này nên đềdành riêng cho các nhà lãnh tụ đối lập cuối tha thiết và bảo vệ cũng đủ rồi.

Còn như muốn ý thức được sự sống còn của đất nước thực sự thì chỉ cần các nhà lãnh tụ «đối lập cuối» noi gương anh phé bình Nghĩa rủ nhau làm một phát tự thiêu là đẹp nhất. Một khi quý vị tự thiêu được như vậy thì chẳng cần những cơ cấu dân chủ từ năm 65, đất nước này cũng tươi sáng và sạch sẽ ngay.

«Làm nghề đối lập cuối mà lại mở miệng dạy công dân ý thức được sự sống còn của đất nước thì khôi hài bỏ mẹ. Nhờ các nhà lãnh tụ một tí!»

Hàm Thu Đại học

NHẬN: Ghi danh... nộp đơn thi
Lo bài học đầy đủ

— Có hướng dẫn học tập và giải đề thi
ĐẠI HỌC không bắt buộc sinh viên tới trường.
Xin liên lạc TRUNG TÂM HÀM THU

Đại Chung

66-B Công Lý Saigon ĐT 91.134

NẾU PHÓ VƯƠNG VỀ VƯỜN : CON ÔNG SẼ

DỊ ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

Khi rấn không dầu và nước cóc có Vua... Hải hùng thay!

Quả thật, chưa bao giờ báo chí bán chạy ghê gớm như hồi này! Điều đó chứng tỏ dân ta vẫn còn đồng ý về bản khoản tới tiền đồ của đất nước. Kể cả những bố... được mô tả là bất cần thiên hạ sự và kẻ mẹ thời sự chính trị quốc nội quốc tế lem nhem—nay cũng lên tiếng thối mác.

Về vụ bầu bán Vua An Nam là họ chỉ biết theo dõi tình hình nhờ báo chí. Dân chúng hỏi nhau, đầu hôm cuối xóm! Kể nói này, người nói nọ. Hôm nay ông Minh rút. Ngày mai ông Kỳ bị đe, ngày mốt ông Kỳ lại ra. Bây

giờ thì ông Kỳ cũng rút luôn cùng với lời đề nghị là «Cả hai ông Chánh P. vưon cùng rút» để trao quyền cho cụ Chủ tịch Thượng-Viện v.v..

Nhiều bậc lão thành đã có số tuổi chông chảnh ngót một thế kỷ, đã phải thốt ra lời rằng: Chưa có thời kỳ nào nước ta lừng lẫy, oái oăm, lộn sộn như năm 1.971 vớndược gọi là nềnđệ nhị công hòa có Hiến pháp có dân chủ và có cả động tự do rất tr là ra gì với núi sông.

Trước tình thế này người biết lo xa không khỏi kinh hoàng vì... viễn ảnh đen tối

đã đến nơi rồi. Khi một con rấn bị mất đầu cũng như một quốc gia cóc có Vua thì... cái ngày mai vô chính phủ ấy... sẽ hứa hẹn gi đây. Chắc là bi đát lắm vì... Có nhà nước, có quốc hội lại có cả đảng TCPV — mà đất nước vẫn lộn tung phèo quay cuồng như cái chong chóng nói chi đến cái chuyện trao phó Quyền lãnh đạo cho cụ chủ tịch Huyền — vừa hiền lành vừa ngát ngư hết gân — sức mấy—mà càng đáng cho nđi, nội 24 giờ là cả nước xập tiệm rồi.

Lại chuyện Mèo «bất lực sục»

Ngày 25-8-71 toàn thể nhân viên của Tạp chí Thông cảm từ chủ nhiệm chủ bút ký giả họa sĩ nhiếp ảnh và thơ ký sửa bài đều nhất loạt nghỉ việc 3 ngày để phản đối một Thái Tá Mèo chỉ huy tổ cáo mang tên Thông cảm mà cóc thông cảm chút nào hết tron Tên Mèo bất lực sục nói trên đã đối xử với văn nghệ sĩ, ký giả làm cho tờ báo này, như đã xử sự với công nhân đồn điền thời thực dân. Để bảo vệ danh dự của những người cầm bút An Nam, tuy nghèo nàn, nhưng rất giàu khí phách, toàn bộ ký giả, làm cho tờ tạp chí do MACV yểm trợ đã bất hợp tác với tên Mèo thiếu... bỏ đực đang c huy 1 cơ quan ngôn luận như điều khiến nhà tù vậy.

Bỏ cáo

của ký giả Ng Đức Cầu tự Hùng Phong

Vì chuyện xích mích trong gia đình, vợ chánh thức của tôi tên VŨ THỊ TUYẾT đã cố tình vu cáo cho tôi những việc làm hoàn toàn sai sự thật trên nhật báo TRĂNG ĐEN liên tiếp 2 số ra ngày thứ hai 23-8-71 và thứ ba 24-8-71.

Hiện tôi đã nhờ luật sư mang nội vụ ra tòa để làm thủ tục xin ly dị. Vậy kể từ nay thân bằng quyến thuộc đừng ai cho Vũ thị Tuyết vay mượn tiền bạc, vật dụng. Tôi sẽ không chịu trách nhiệm. Ký giả NGUYỄN ĐỨC CẦU tự HÙNG PHONG

mời ông về phụ trách «Phú De Giao Chỉ»

Càng ngày ông Kỳ càng tỏ ra là tay bách nghệ. Tài xế lái tàu bay là nghề của chàng — dĩ nhiên— lại thêm nghề ca sĩ và gần đây ông còn tỏ ra là tay có khiếu về loại đầu hót «nhem nhỏ» theo lối «Phú de giao chỉ» của Con Ong.

Vì thế, anh em Con Ong bàn nhau, sẽ mời ông Kỳ về công tác, hoặc ngay bây giờ liền tủy sủy, hoặc mai một khi ông về vườn. Bà chị Tuyết Mai bán cháo lòng để ông anh Cao Kỳ viết «Phú De...» thì vui về số dách rồi đó!

Nếu bữa nào ẽ ầm mang nỗi cháo lòng, về tòa soạn—để anh em đópno nê—sống như thế, không chừng lại hạnh phúc nhất trần đời hơn hẳn cái ghế Phó Tổng Tông nân và tòm thấy mờ. Để dẫn chứng tài viết «Phú de Giao chỉ» Con Ong phải xác nhận là ở cuộc họp báo công bố «không tranh cử chức Vua An Nam». Ông Kỳ đã tỏ ra có khả năng trào phúng bằng nhiều ngôn ngữ rất tr là nặng mùi «Phú De»

Ngoài ra ông cũng đã khôn ngoan né tránh một cách khiêm nhường, như: Sau câu nói rằng: «Bầu cử không thể là trò hề». Nhà báo hỏi: «Nếu cái trò hề đó cứ tiếp tục trình diễn thì sao?» ông Kỳ đáp nhanh: «Dù có trình diễn nhưng đã làm thủng hệ thì không thể làm được nhiệm vụ cứu dân cứu nước!»

Lại bị ký giả nhồi thêm!

«Thế nhưng thảng hồ cứ mãi việc nước thì... ông có lãnh đạo quốc dân lật đổ chàng? Một lần nữa ông Kỳ phản ứng rất nhanh: «Tôi không dám nhận mấy chữ «lãnh đạo quốc dân» mà chỉ xin hành động theo ý dân? Thật là nhữn nhận và khiêm tốn trái hẳn máu bốc đồng vẫn có nơi ông! Tại Con Ong thừa nay, dá... lẽ ông Kỳ hơi kỹ. Song khi cần khen vẫn cứ khen khời khời, không mặc cảm, Bởi tui này cóc nhờ anh nào, mà phải bị mang nợ ân tình xuyên qua mấy màn trình diễn của phó Kỳ.. xét ra có mỗi tiến bộ nhiều, nếu ai cho ông Kỳ phải bò, bốc nhằng, đầu hót vung xích chó, thì ngày nay đã nhảm to! Quả tình, anh Kỳ... râu kẽm hôm nay rất thận trọng và đã trưởng thành về ngôn ngữ? Xin khen ông một phát?

Nếu như ông đêch bị đời đá dít... đầu diêng thì «còn lâu», Ông mới sáng tác được những luận điệu sắc mùi «Phú De Giao Chỉ» ấy. Bởi tui Con Ong đều là những kẻ bán trời không bán tự và cũng đã từng bị đá lên đá xuống... hơi nhiều nên từ phần nộ xấu xa... kết tinh thành lời văn nhảm nhí... Do đó rất thông cảm với ông Kỳ hãy coi như Phó Kỳ là... một ký giả đờ mi để gắn thêm vào con người Ca Sĩ Ng cao Kỳ, có cái đuôi là nhà báo... Cao Kỳ cực! Được nhận là ký giả hân hạnh lắm đó!

Khai tử đổi lập

Tin mới nhất vừa cho biết, tại thủ đô Ma Ni vừa xảy ra 1 vụ khai tử đổi lập bằng 2 trái tác đạn—làm chết tươi 10 ông Nghị chống nhà nước — và «a-la kên» hơn 100 mạng, thuộc đảng tự do, cũng nằm trong thành phần đá chánh phủ.

Trong số nạn nhân đi đút có một me sừ nguyên là ứng cử T. Phi, đối thủ của đương kim tổng thống nước này. Ngoài ra, còn có cả Ô, con trai của cố Tổng Tông Mát sát Say cũng bị trúng thương trong vụ khủng bố bạo tàn nói trên.

Theo báo chí tiết lộ, thì hiện nay có tới 90.7 các chánh khách đổi lập ở Phi đang du-duơng nằm trong bệnh viện vì có thanh toán ác ôn và trúng đích này.

Số là, Đảng Tự Do, đang hội họp để bầu người ra ứng cử thượng viện. Cuộc họp đang diễn ra rất sôi nổi, kết quả đại hội đã đề cử 8 vị có uy tín, được đại diện cho dân trong kỳ tranh cử sắp tới. Và, khi 8 mạng vừa

được giới thiệu trang trọng để đứng lên ra mắt các đồng chí, thì... đoàn, đoàn hai phát nổ Thi ra, dù ở xa xôi tí mù, mà xứ Phi cũng đang noi gương người anh em An Nam Ta! Tuy thế, các bạn Phi đã toan qua mặt dân Giao Chỉ, vì xứ này hãy còn nhiều nhân đạo hơn bạn Phi. Bởi hạ bệ đổi lập tại Việt Nam để cũng đã có làm chường khá độc địa, song chưa đến nỗi xử tử đổi lập. Cũng may cho mấy nhà chính khách, khoác danh xưng đổi lập với nhà nước ở xứ này, giờ đây, chưa có dịp mặc «sơ mi cây» là phước bầy mười đời rồi đó nghe! Bất thần, làm cho tất cả Sông Phi đổi lập lăn kên ra tất thờ. Hơn loo đồng chí khác, của đảng Tự Do, được tự do vô nhà thương để nghiên ngấm cái gọi là đổi lập với nhà nước. Tương lai chắc ần nhất, là sau ngày ra khỏi bệnh viện mỗi đồng chí... sẽ được mang một vết sẹo để kỷ niệm cuộc đời đấu tranh mà lại «trót đại ăng tu» nhà cầm quyền».

Phiếm loạn

HÃY TỪ CHỨC «TÚ LỢ MÔNG, ĐỀ TỰ VIẾT BÁO NHAM NHỜ LÀM VUA XỨ NÀY!»

Tờ Quốc đang làm nguy 1 Ông Kỳ đã rừ rừ ở Thiệu - để cả hai... ăm ba la đôi ta cùng «spoc-ti lip». Tui Con Ong bèn triệu tập đại hội khẩn cấp, để bàn chuyện Cứu Nguy Cả Nước. Đây là 1 hành động ái quốc đ đy... mình, chứ đêch phải thứ Cứu Nguy... kiểu Con Cóc chết như ai kia, đầu nhè?

Và, cuộc họp quan trọng định đoạt số mạng của toàn dân ta, đã được những Ông Vua Viết Báo Nham Nhờ, hiện diện đông đảo và vô cùng sốt sắng. Tất cả, đều đồng thanh ý thức rằng: «1 quốc gia vô-chính-phủ, là kẻ như Tịch.» Vậy nên, đang trước tình thế khẩn trương cùng cực này, toàn thể các cây viết lem nhem của Miền Nam Tự Do, vùng đứng lên đề, long trọng kêu gọi tinh thần phục thiện của quí Ngài Tỏi Cao, xin hãy quâ cảm từ biệt Ngài Vàng, và hãy cấp tốc dọn nhà khỏi dinh Độc Lập. Rồi khóa kỹ cửa - để đó - Chưa có thằng nào, con nào được vào Dinh... Vì, trong lúc chờ đợi, cuộc bầu bán ra gì với non sông yêu dấu này thì tui viết báo sẽ tình nguyện nhảy ra cầm chịch lèo lái công việc quốc gia với điều - không lãnh lương như tui dân bản... không cần danh xưng cái con khi tiêu gì hết tron! Mỗi tòa báo sẽ là 1 bộ, trong nội các. Mỗi chủ báo sẽ rút thăm, để nhận lãnh 1 bộ nào đó - ngõ hầu tiếp tục giải quyết mọi chuyện linh tinh, theo thủ tục hành chính. Mỗi quan bộ-trưởng sẽ vẫn ngồi đ đy làm cố vấn chuyên môn chứ không được bày vẽ... Sắc luật mới. Nhất là Bộ Kinh... Hải, phải bất động!

Xong rồi, vẫn trong tui cầm bút, sẽ bầu lên 1 Người Đứng Đầu-cứ gọi là thằng Cầm Chịch, rồi tất cả báo chí đều mở rộng đề, nhân sĩ, trí thức lao động, binh lính, thương gia, ăn mày, ăn nhét, cầu-bơ, cầu bắt... ai nấy đều được quyền đóng góp tiếng nói đích thực của mình, và của giới mình... Với cuộc trưng cầu ý Dán không lờ và vĩ đại nhất lịch sử ấy, bọn cầm bút sẽ đúc kết thành Bản Hiến Chương, cóc phải hiến chương Vũng Tàu của Đại K đầu nhè?

Nội 100 ngày, phải hoàn tất, những điều cần thiết để tiến hành Bầu Vua An Nam. Ứng cử viên sẽ được tha hồ ghi tên, đêch có khoản 7 điều 10 gì ráo trội. Mà cũng cóc cần ký quỹ 2 triệu - nhiều thầy bà cố nội - Với những nhân tài nghèo sác sơ bới đầu ra Đức Trần Hưng Đạo để nhào ra cứu nước, diệt thù!

Nào đâu, những tâm hồn yêu nước, nào đâu những chỉ sĩ tài ba, hãy đồng thanh ủng hộ đề nghị của Anh em Viết báo nham nhờ. Nhất định cả nước sẽ thành công Âm no và Hạnh phúc.

Khây bầu cho Trần Văn Tuyên số 9 dấu hiệu Cây Thông Đơn vị 1 Bộ thành để làm đẹp Hạ Viện

Lời thiên hạ phê bường «

» Tối Cao Pháp Viện

Râu kềm NGUYỄN CAO KỶ : Nên đổi tên là TỐI CAO THẨM MỸ VIỆN...

Nghị Sãi HỒNG SƠN ĐÔNG. Khi TCPV sửa sai, lại cho Liên Danh KỶ-LỄ được ứng cử, tôi buồn nôn cú mặt mà đi. Khi Ông Kỳ rút lui, tôi lại cứng mặt lên vì hãnh diện—Bắc Kỳ số dzách Tinh thần Bắc-Nam đoàn kết muôn năm.

Nghị Sãi THÁI LĂNG NHIÊM: Nên cho 8 vị TCPV, trừ ME SỪ TRẦN MINH TIẾT, cho sớm...

về quê

L. T. S. Sau một thời gian tưởng rằng như tuyết tích giang hồ một cách vinh viễn, cái mục Bức Thư. Bức Thư lại xuất đầu lộ diện để tất ngộ mí lí quần hùng. Sở dĩ trước đây nó bị bỏ ngang xuống chính là vì cái sự đang từ 16 từ xuống xa trang, và từ này có: có giấy in. Nay thì theo lời yêu cầu của đại đa số quần hùng, Con Ong tiếp tục ra lại số trang như cũ. Mục này đặt ra nhằm mục đích là để nói lên tiếng nói của quần hùng trên cái lãnh vực Bức Thư và Bức Thư.

Vậy thì xin quý vị cứ việc đại tiện gửi bừ về cho kẻ hèn này sào đi nấu lại cho hợp mí lí tiên chi của Con Ong.

Bầu cho Nhâm Ngọc Hựu

Ông này là một ứng cử viên đơn vị 33 Gia Định, gồm các quận Gò Vấp, Thủ Đức, Nhà Bè, Cần Giờ, Quảng Xuyên, Cồn Sơn, mang số 58, dấu hiệu "ông già dắt cháu đi chơi".

Ứng cử viên Nhâm Ngọc Hựu vốn là dân nhà banh, nên lời lẽ thẳng băng như nòng súng, và mang đầy cái tính chất "một, hai", nghĩa là ngắn gọn, không có tuyên truyền lêu lạo.

Trong tờ truyền đơn gửi tới tay các cử tri, Thiếu Tá Nhâm ngọc Hựu đã kê khai một cách rất đơn sơ mộc mạc rằng:

43 tuổi đời, 19 tuổi lính, nặng 100 ký cao 1m86, nguyên là dân Thủ Đức khóa 3, đã chỉ huy 9 đơn vị QLVNCH, đã từng đi chiến đấu liên miên trong thời gian ở Tiểu đoàn 5 Nhảy Dù, và đã thực thi tính "Huynh đệ chi binh" trong suốt cuộc đời quân ngũ.

Bầu cho Nguyễn mạnh Côn

Nguyễn mạnh Côn là một nhà văn, một nhà báo, một lý thuyết gia chống Cộng đã từng là dân biểu trong Quốc Hội Việt Minh năm 1945, đã từng là Trưởng phòng Tuyên Huấn của Liên khu Việt Bắc trong thời gian kháng chiến.

Thời gian vác ba lô đi uýnh nhau mí Tây Trắng, Tây Đen Nguyễn mạnh Côn bắt buộc phải chung sống mí các tay sư tử Cộng sản như Lý Ban, Võ Nguyên Giáp. Trong một buổi chính huấn chính trị, nhân mạn đàm về tiền đồ của nền Mát Xít, Nguyễn mạnh Côn đã tranh luận kịch liệt mí hai vị sư tử này và rút cuộc bị họ lên án là đồ tiểu tư sản có nhiều tư tưởng phản động cần phải cho đi tẩy não tại trại Lý Bá Sơ.

Thế là Nguyễn Mạnh Côn phải lóc cóc vác bị gậy về thành. Từ đó sống về cái nghề viết lách tính ra đã hơn hai mươi năm nay.

Bút hữu Nguyễn mạnh Côn hiện là ứng cử viên đơn vị Saigon gồm các quận 1, 2, 3, 4, 9 mang dấu hiệu cái lò bếp và số hiệu 79

Bầu cho luật sư Trần văn Tuyên

Luật sư Trần văn Tuyên cũng ra ứng cử tại đơn vị 1 Saigon với dấu hiệu cây Thông,

"Kiếp sau xin chớ làm người."

Làm cây thông đứng giữa trời mà reo.

Bầu cho Nguyễn hữu Hùng

Thiệt không có gì cực khổ và vất vả hơn khi phải mần cái trò bốc thom các vị bằng hữu trong cái mùa bầu cử khôn lộn này. Tại CO có rất nhiều bằng hữu, và ác ôn còn đồ thay các bằng hữu í lại cứ nhè đơn vị 1 Saigon để ứng cử. Bức anh này mí bỏ rơi anh kia thì bỏ mẹ, không có được, sai luật giang hồ. Mí bốc nhiều qui tài nó sẽ thành bốc thúi mất.

Tuy nhiên vườn cử phải bốc như thường.

Hồng Dương viết cho rất nhiều báo, ký các bút hiệu loạn xạ ngẫu Anh có thể viết được cả hai tay một lúc, và đôi khi có nhiều bài vở quá xá, phải dùng luôn cả chân để viết.

Bầu cho Nguyễn hữu Hùng tức là đưa vào Hạ viện một ngôi sao sáng giá, một cái tương lai sáng choang của chuồng cừ, nó có tác dụng đánh thụt lùi tất cả những cái bóng tối thè thim nào nề ở trong đại khái như Lê Tài Huệ, Trần Dạ Xoa. Về phương diện viết lách, Hồng Dương có thừa giá trị để vượt xa những cây viết mí trước đây đã lọt vô Hạ Bộ

Bầu cho Bành như Nghiệp tức Hải Băng

Góm 1. Tên thẳng của này nghe cứ như là tên một nhân vật trong Tiểu Ngao Giang Hồ hay cô Gái Đồ Long, hoặc tên một ông tướng T-H nào đó. Bành Như Nghiệp cũng sống tí lơ ở đơn vị 1 Saigon, với dấu hiệu "Nước mắt mẹ VN" về một bà già giết giặc đang nước mắt, nước mắt dài, và mang con số 49. Tuy là lính chơn, nhưng Hải Băng vườn chơi hách như thường. Trong truyền đơn gửi tới tay các cử tri thấy chữ loạn lên rằng:

- 1- Ông Thiệu còn nắm giữ quyền hành, chiến tranh còn tiếp diễn.
- 2- Ông Thiệu yêu dân, yêu nước hay chỉ yêu 1 ngai vàng.

Vậy xin bà con có bác bỏ phiếu cho Hải Băng kéo nó thất cử trở về mí lính thì nó bỏ mẹ sớm.

Bầu cho Đặng thị Phú Thanh Phương

Với ngôi bút "gỡ rối tơ lòng" trên các nhật báo và tuần báo và là bạn tâm giao của hàng vạn độc giả cô đơn Giao Chỉ.

Với những thiên phóng sự xã hội sôi sục nước mắt của giới Phụ nữ VN "dưới gót giày đồng minh thô bạo",?

Không ai hiểu bạn gái bần chi Thanh Phương trẻ Đặng thị Phú mang số 15 dấu hiệu Trái Tim thuộc Q.5 và 10 Đồ Thành.

Bầu cho Vũ Ngự Chiêu—Nguyễn Vũ

Anh cho nhóm C.O biết về sự eo hẹp về tài chánh đã khiến cho anh bối rối trước những đối thủ tài phệt đầy mình, những phù phép ma giảo, Tuy nhiên anh có vẻ tin tưởng sẽ được toàn thể cử tri Tân Bình - Hóc Môn - Bình Chánh, Gia Định ủng hộ nhiệt thành vì anh là người "lính chiến" vào Hạ viện với hồn ma bè bạn trên vai "đề thực hiện Quốc sách VN tự cứu qua 2 kế hoạch "Ủy ban quân dân tương trợ" và "10 đồng cải Tiến Dân sinh".

Hãy cố tìm bỏ phiếu cho những người trên đây là đười bọ khôn lộn, ăn hại đại nết như đồng bào đã từng bỏ cho chúng nó hồi 4 năm về trước.

Cú kêu cho ma ăn

Nói về cái sự chửi bớ tiền sư của bọn tham nhũng, không phải rằng thì là mẹ hát con khen hay, cứ đảng thẳng mà nói. Con Ong là tội xâm mình nhất. Từ những vụ nhem nhuốc tại công ty Tây nhà đèn, rồi đến Công Ty Ta nhà đèn, tới các vụ tổ các E Con Rồng lộn, và nhiều cơ quan, nhiều tay tở khác, Con Ong đã gồng mình lên chơi chúng nó một cách rất tích cực như sau này, bắt kẻ thẳng nào con nào.

Gần đây, bà Tàu Sui phoong, Tổng đại lý thuốc lá đầu cơ tích trữ, bán giá chợ đen để cắt cổ giới tiêu thụ, Con Ong cũng đã lên tiếng phanh phui. Rồi người ta thấy ông Tổng Ngọc ở Bộ Kinh Tế đứng ra hứng lấy vụ này. Người ta tưởng rằng ông sẽ mần đến nơi, mần thẳng thừng như vụ Nội các chiến tranh mần Tạ Vinh để sau đó đưa ra pháp trường cát. Nhưng rút cuộc chỉ là một sự đầu voi đuôi chuột.

Ông Tổng Ngọc chuyển nội vụ sang một cơ quan chuyên về điều tra, và sau đó thì nội vụ được quynh chìm xuống luôn, y như vụ buồn vàng thoi của đốc tờ Nguyễn Quang Luyện, như vụ án cấp tuyền Chàm của dân biểu Nguyễn Ngọc Nghĩa hiện đang ứng cử ở Thừa Thiên và đã được các ông sư thích sư tâm Tuyền Chàm ủng hộ nồng nhiệt.

Thiệt đúng là cu kêu cho ma ăn!

Thuốc lá bị giờ chẳng những dểch có hạ đi chút nào mà lí còn được ông Tổng Ngọc công khai cho tăng giá vọt lên.

Nè, đớp được bao nhiêu đó? Chia cho anh em một tí kiểm chút cháo nào?

Nói rồn chơi vậy nghe. Chớ có buồn mà làm chi!

Sẽ có nhiều thàng đâm đầu xuống cầu Bình Lợi

Trước đây đã có nhiều người cho rằng, cuộc chạy đua vào Hạ Bộ là một cuộc chạy đua bị bỏ quên. Dểch có kiến giải. Chia có thàng chớ nào thêm đi coi, vì nó dểch dạng hình, nó có có ra cái hình thù gì hết chơi. Đi dự khán cuộc đua ấy thả ở nhà ngồi buồn già háng để lán tẩn như bố già làm cầm Trần văn Hương lại còn thú vị tinh thâm hơn.

Nay nhất đán, nếu có sự gì xảy ra thì thiệt là vỡ nợ.

Và một khi vỡ nợ, thì hiên nhiên rằng sẽ có những thàng đâm đầu vô cầu tiêu mà chết, vì nếu đâm đầu xuống cầu Bình Lợi thì lại phải mất thêm một khoản chi phí vào tiền xê dịch bằng tác xi.

Mặt cứ như là đồ phải phát

Thưa đó là cái bản mặt lộn i của Cái Bang Võ văn Phát chủ aop si la ma Khải Hoàn, hiện là ứng cử viên Hạ Bộ thuộc đơn vị 2. Từ trước đến nay, Võ tiên sư luôn luôn đi sau đít Ba Tàu trong các công việc mần xin. Chớ nào có hơi tiền là có mặt mũi của tiền sư. Đổng bào của tiền sư dểch phải là dân Mít mà chính là giới Ba Tàu.

Võ tiên sư bỏ tiền ra mần báo Tàu, rồi lại nhờ báo Tàu lảng xê mình lên để cho "đồng bào" Tàu đọc. Vì lẽ đơn vị 2 trong đó có khu vực Chợ Lớn rộng lớn mà đại đa số là người Mít gốc Tàu nên cái sự hiểu biết về tiếng Mít cũng như chữ Mít ít lắm.

Năm 1967, khi có cuộc bầu cử Thượng Viện, Võ tiên sư đã khôn khéo chui vô liên danh "Cây Bờ Đẻ" nấp dưới gấu quần của ông già Sơn Thái Nguyên, tưởng rằng phen này thì là sẽ được Phật Tô phủ hộ độ trì và sẽ trúng được cái giải rút.

Nhưng liên danh Bờ Đẻ đã bị té re. Đau đớn hơn nữa lại bị về bết dem. Thưa xa cả những liên danh thuộc loại con cóc cộ khác.

Bi giờ Võ tiên sư khốn ra. Võ tiên sư dểch thêm đi khách mí lí các thầy nữa. Võ tiên sư đi khách mí lí các chủ Ba Tàu, và nhất là mí các Cha.

Trong cái danh thiệp của Võ tiên sư gửi cho các cử tri, người ta thấy mặt phía ghi tên họ và địa chỉ của tiền sư của mặt phía thì ghi những lời cầu Đức Mẹ và Chúa:

"Lạy mẹ là Nữ Vương Hòa bình.
Xin mẹ ban hòa bình cho Việt Nam chúng con!
Xin mẹ ban phúc lành cho mọi gia đình!
Trong các họ đạo chúng con
Nam Mô A Di Đà Phật."

Cha mẹ bỏ tiền sư cha đưa nào đã theo Tây mí lí mà còn đi theo Cha rồi đi theo luôn cả Ba Tàu! Không trách được, bốn năm chui vào cái Hạ Bộ đến lúc chui ra người ngợm chúng nó cứ khim thúi in 1 lên, còn thúi hơn cả mùi xú uế ở chốn cầu tiêu.

Ăn cho lăm vào dể rồi mặt mũi khai mồm cũng như cái đồ phải phát.

Thảo nào mà có tên là Phát, Đing là cái tên tiền định.

Hết thuốc..

Linh mục Nguyễn văn Nhi Cha sở công giáo Bạc Liêu, Thượng tọa Trí Đức Chánh đại diện Phật giáo Bạc Liêu Đại Đức Trần Danh chủ tịch Phật giáo VGM và ông Trần thị Lâm, Hội Trưởng Hòa Hảo Bạc Liêu đã cùng nhau ký kiến nghị yêu cầu Tổng Thống Thiệu đổi ngay Đại tá Hoàng Đức Ninh tinh trưởng Bạc Liêu trong thời hạn 7 ngày.

Thuốc nào cứu ông Tỉnh Ninh đây!

Người và việc ...

• THIÊN KHÔI

Hạ nhau bằng đòn độc

Mặc dù liên danh Kỳ Lê không khiêu nại, nhưng vẫn được đại hội đồng Tối cao pháp viện cứu xét và cho niêm yết danh sách đề ra tranh cử chức vị Tổng Thống Sau khi danh sách được niêm yết, một tờ báo mới ra lò đã kích ngay ông Phó Kỳ và phu nhân, tờ báo đã cho rằng những hình ảnh mà ông Phó từng nêu ra là láo khoét, thần tượng trẻ, trong sách Nguyên cao Kỳ cũng có đầy rẫy những ham muốn tầm thường như mọi người. Tờ báo đã cho đăng hai tấm hình, một tấm chụp ông Phó đã ngồi coi vũ sexy, mà người vũ đã thoát y quá 50%. Một tấm chụp bà Phó đã nói chuyện thân mật với một sĩ qun cao cấp Mỹ với lời ghi chú "giao du thân mật".

Cầm tờ báo, người đọc đã đoán biết ngay tờ báo của ai, bây giờ thì bằng mọi phương tiện, người ta đã hạ nhau bằng những đòn độc hại nhất trong mục đích bôi xấu nhau.

Ngày trước ông Phó cũng có tờ Lập Trường bênh ông Phó hết mình và đã kích ông Chánh bằng những lời nặng nề nhất, tờ Lập Trường bị tịch thu từ cuối cùng đành chết một cách đau xót theo lời già từ bạn đọc, thì tờ báo không kiếm đâu ra nhà in vì những nhà in đều bị bắt buộc phải không được in cho Lập Trường nếu in thì đúng giờ báo lên khuôn lập tức cả khu đó điện bị cúp. Chẳng hiểu tờ báo mới toanh này có bị tịch thu bị đe dọa vì đã kích dâm nhi nhân vật Quốc Gia không, hay trái lại còn được ai đó cho thêm giấy để kích cho mạnh hơn nữa. Ông Phó tuy là đệ nhị nhân vật thật đấy, nhưng ông chẳng có ký lô nào với nội các Ông Tổng Thơ Lân ngày trước đã có những lời mỉa mai ông Phó hơi nhiều và ông chỉ ở nước ngầm bờ hòn làm ngọt. Bây giờ thì cũng thế thôi khi người ta ở thế yếu thì càng húc vào tường bao nhiêu càng bị brou đầu sứt trán. Hân lúc này ông Phó càng thấm thía cho thân phận của những kẻ đối lập. Chẳng hiểu trong những ngày sắp tới có tờ báo nào dám công khai ra ủng hộ ông Phó nếu ông chấp nhận tham dự cuộc đua tháng 10 không đây.

Bị lôi vào vòng

Sau khi bị lôi vào vòng tranh cử, ông Phó Kỳ trong 1 cuộc họp báo đã cho biết là ông mất ngủ 2 đêm liền, hơn ai hết, ông Phó Kỳ biết rằng số đi LD mình được ra, chỉ vì LD Minh Minh rút đơn tranh cử, mà cuộc bầu cử tháng 10 tới không thể là một trò hề, nếu chỉ có 1 LD Thiệu Hương tranh cử một mình, người Mỹ chưa muốn trò hề đó có lúc này ở Nam VN, nơi mà người Mỹ từng hành diện đã xây dựng được 1 nền móng dân chủ rạp theo kiểu Mỹ cho một nước bạn! Nếu chỉ để có 1 LD nhà nước ra thôi, thì người Mỹ ăn nói làm sao với các quốc gia bạn, nhất là để treo giá với phe CS đây, bởi thế ông Bunker rồi ông Berger đã phải chạy đôn chạy đáo tới cửa những UCV, TT để vận động, Vận động gì? vận động xin đừng một ai rút. Nhưng ông Minh đã rút, mà ông Kỳ đã bị bác, không thể để chết kẹt, ông Bunker đã phải tung bùa phép cuối cùng, thò cánh tay dài ngoằng vào tận cơ quan tư pháp tối cao. Theo tờ Độc Lập, thì trong một cuộc gặp gỡ với ông Phó Kỳ, ông Bunker đã bảo đảm với ông Phó Kỳ là TCPV sẽ bật đèn xanh cho ông, vậy ông nên ra nếu không nói là phải ra. Cũng theo tờ báo trên, ông Bunker còn làm áp lực với ông TT Thiệu phải chấp nhận liên danh Kỳ Lê, để liên danh này làm một liên danh lót đường cho liên danh Thiệu Hương.

Người Mỹ thường tuyên bố là đứng ngoài cuộc bầu cử tháng 10, nhưng chỉ là tuyên bố miệng, vì những hành động đã chứng minh cho biết người Mỹ chẳng bao giờ biết trọng những lời tuyên bố của mình cả. Kể đâu cho ông Phó thực, người ta tới khuyên ông ra chẳng phải vì hảo ý gì, mà chỉ muốn dùng mình như một vật hy sinh, một sự lót đường. Danh dự uy tín ông Kỳ sẽ được biến thành những cánh hoa hồng trải trên đường về dinh Độc Lập cho ông Thiệu.

CON ONG

Chẳng hiểu một khi đã ý thức được thân phận mình như vậy, ông Phó Kỳ còn dám nhận lời tranh đua nữa không? Cũng phải nhận là cánh tay của ông Bunker thật dài, ông đã giữ được đúng lời cam kết với ông Kỳ ngọn đèn xanh đã được bật sáng.

Tài liệu của ông Minh chỉ đúng 50%

Sau khi ông Minh tung tài liệu mật tố cáo chánh quyền đã gian lận bầu cử, và sau khi nhà nước ra thông cáo cho rằng tài liệu đó chỉ là tài liệu vu vơ, không xác đáng, nhằm bôi xấu chánh quyền, gây hoang mang dân chúng, thì ông Phó Kỳ trong cuộc họp báo lại cho rằng, những tài liệu của ông Minh chỉ đúng có 50%, còn ông, ông đã có trong tay những tài liệu đúng tới 100%.

Tài liệu đúng 50% mà đã bị nhà nước cải chánh tùm lum, nếu tài liệu đúng 100% thì chắc nhà nước sẽ phải cải chánh tới hai lần quá. Dân chúng đang chờ ông Phó Kỳ tung ra những tài liệu của ông. Ông Chánh và ông Phó đang ở trong chánh quyền, và cả hai cùng có nhiều phương tiện để tìm biết những cái tày, những bí mật của nhau. Nếu ông Phó chấp nhận tranh cử kỳ này, hẳn bọn nhà báo sẽ không có chỗ mà đăng hết những chuyện gọi là thâm cung bí sử.

Từ lâu nay, hai cuộc bầu cử Hạ Viện và Tổng Thống đã bị tai tiếng hơi nhiều, đã có khá nhiều những ứng cử viên tại các tỉnh Ba Xuyên, Phú Bôn, Bình Tuy đã kéo tập thể về Saigon để tố cáo những người cầm quyền địa phương đã lạm dụng quyền thế để bắt các cố đồng viên của các ứng cử viên độc lập hay đối lập bắt giải chức, giải nhiệm những quân nhân, công chức đã ủng hộ những ứng cử viên không phải của chánh quyền đưa ra, ngay cả những ứng cử viên đối lập cũng bị chèn ép, đe dọa v.v... Rồi chính thiếu tá Trần Văn Liễu, cũng đã đem cả mạng sống của mình ra bảo đảm cho những lời tố cáo của mình là đúng.

Rất tiếc tất cả những lời tố cáo trên đều chưa có tiếng vang. Nhưng một khi nhiều người ở nhiều nơi cùng tố cáo như vậy, hẳn nhiên không phải hoàn toàn là những lời tố cáo láo. Và những sự tố cáo đó không ít thì nhiều đã làm cho dân chúng nghi ngờ mọi thiện chí của chính quyền trong cuộc tổ chức 2 cuộc bầu cử. Cũng có thể là chính quyền trung ương không có ý gian lận? nhưng các cấp ở địa phương đã có tinh thần "bảo hoàng hơn vua" mà làm bậy khiến cho Trung ương mang tiếng nếu quả đúng như vậy, sau khi điều tra xong, chính quyền trung ương nên có những biện pháp đối với các cấp địa phương có lỗi. Uy tín của chế độ cần thiết hơn những cán bộ của chế độ đã làm sai đường lối của trung ương nhằm xây dựng chế độ.

Mong rằng ông Thủ tướng sẽ ra chỉ thị này trước khi ông tạm rời ghế ít lâu.

Chìm trong bóng tối

Câu chuyện ba ông cùng là Tướng tranh nhau cái ghế Tổng Thống rồi tố nhau xả lạng, đã là những chuyện che lấp tất cả mọi việc khác như những trận đánh lớn tại vùng giới tuyến hay thị trường kinh tế càng ngày càng khó khăn hơn sau khi người Mỹ có những quyết định mới về đồng Mỹ kim của họ.

Sống là tranh đấu nhưng sự tranh đấu lúc này tùy theo từng giới để mang một ý nghĩa khác nhau. Người dân lao động đều tư sản cố tranh đấu với vật giá.

Rồi những người dân nghèo hèn, gách trên đầu hàng trăm thứ bất công cũng thấy chán chường, thất vọng với họ thì ông nào lên rồi cũng thế thôi, cuộc đời họ cũng chẳng sáng sủa thêm được chút nào, về vật chất vợ con họ vẫn đói rách, túng thiếu về tinh thần họ vẫn phải sợ từ những ông cảnh sát, nghĩa quân sự đi.

Niềm mơ ước của họ lúc này chỉ là trời sắp cho chết tất cả, vì chỉ có chết mọi người mới có thể bình đẳng như nhau.

Những giờ phút cuối

Chỉ còn ba ngày nữa là tới ngày bầu cử Hạ Viện, những giây phút cuối cùng với các ứng cử viên là những giây phút bối rối lo ngại nhất. Cuộc vận động từ cả tháng nay đã làm cho nhiều chuẩn dân biểu phờ phạc vì mất ăn mất ngủ. Bao nhiêu tiền của, công lao đã được tung ra, có người mất tới cả năm, mười triệu mà thấy rằng cũng chưa đi tới đâu nếu chẳng may thất cử lần này thì quả là đau còn hơn họa.

Gần 200 người ra tranh 13 ghế ở Saigon cuộc bầu cử đúng là một cuộc xô số mà dân Saigon chắc chẳng một ai muốn được đi làm cái gọi là bôn phận công dân, nhiều đảng trí thức cũng biết như vậy nên mặt cứ dài ra vì lo nghĩ lớp người có đôi chút hiểu biết thì coi cuộc bầu như xô số không muốn tham dự, còn người bình dân thì còn lo ăn lo làm nếu có đi bầu thì tiền lá phiếu nào đâu tay, bỏ lá đó rồi đi về mà làm việc chứ thì giờ đâu mà đứng chọn lựa hàng chục lá phiếu để lấy một hay hai lá. Bởi cuộc bầu cử đã là một cuộc xô số, nên những người tranh cử cầu may đã có quá nhiều, so sánh cái luật bầu cử có tính cách khắt khe, chèn ép Tổng Thống để mà thấy chán, và cũng vì thế, người ta như nhìn thấy trước rằng, Hạ Viện tới đây cũng chẳng hơn gì Hạ Viện cũ, có khi còn tồi tệ hơn.

Hạ Viện có tới 159 ghế, mà đếm trên đầu ngón tay chưa tới 20 người có thể làm được việc thật quả là xót xa và cay đắng. Sự kiện trên chứng tỏ là tương lai đất nước còn khuya mới sáng sủa, và những người như trên, liệu sẽ làm được gì trong Hạ Viện nếu họ phải ngồi chung với những loại như Nguyễn Văn Chính Nguyễn Quang Luyến Nguyễn Bá Lương, Diệp Văn Hưng, Tăng Cửu, Hoàng Kim Lân, Trần Kim Thoa v.v.

TRANG 7

Nửa dưa nửa thật

CỬU SÙNG

Kêu oái oái

Một số các ứng cử viên Hạ Bộ gồm những thành phần đối lập thất lực và ra rít và luôn cả những thành phần đối lập cuối đang rên rỉ như đi tìm la rồi hoán lên rằng, họ đang bị nhà nước địa phương chèn ép.

Hiện đã có 10 ứng cử viên ở đơn vị Bình Tuy tuyệt thực để phản đối hành động của vị quan nhớn đầu tỉnh. Họ ngồi mốc đất ở quận Hoài Đức, nhưng quan đầu tỉnh vũ trụ lì lợm như không có chuyện chỉ xảy ra hết. Mấy tuyệt thực thì mặc kệ bỏ mảy, ông đểch cần, Tuyệt thực lắm thì đói rã họng ra mà chết lần quay. Riêng ông, ông cứ dớp hít cho no bụng cái đã, để có đủ sức mà chăm lo việc nước đang rối tinh rối xoè như cơm nếp nát đây.

Thường thứ ra 10 ông ứng cử viên ấy lại phải bỏ về cái đất Saigon để tuyệt thực cho vua biết mặt, chúa biết tên, báo chí Tây Phương làm rầm rĩ. Chớ còn tuyệt thực ở cái chỗ chớ ăn đất, gà ăn đá kia thì chả có ma đại nào thêm biết tới. Tuyệt thực cho lắm vào chỉ khổ vọc con phải mang bánh giẻ, bánh giầy đi tiếp tế ngậm.

Tỉnh trưởng Bạc Liêu, rồi tỉnh trưởng An - Giang và nhiều quan nhớn đầu tỉnh khác cũng đang bị các ứng cử viên Hạ Bộ tổ là đàn áp những phần tử đối lập, đầu rằng một khi đắc cử họ sẵn sàng làm đầy tớ không công cho nhà nước sai bảo, sẽ sẵn sàng trung thành mí lị nhà nước

Họ cũng không quên khui ra rằng thì là quan đầu tỉnh Bạc Liêu là cháu của Xếp, phải đòi đi ngay để cho người khác lên thay thế cuộc bầu cử mí có thể vô tư và trong sạch được.

Ồi giới cao đất thấp ôi!

Chui vô Hạ Bộ thì hay hơn thì khoái tí cái cái nổi chi? Ủ, thử hỏi rằng khoái cái nổi chi mà thiên hạ thích chui vô như thế, đến nổi rằng, lúc nạp đơn thì uỳnh nhau vô đầu sứt tai để giành nhau cái số thứ tự, và lúc dán áp phích cũng tranh nhau như chó đê chiếm lấy chỗ tốt, hồng gương cái mặt mo mặt met ra cho bàn dân thiên hạ coi.

Thà rằng đó là một cái Hạ Bộ còn nguyên vẹn tiết trinh, còn thơm tho như mùi mít, nó lại đi một nhẽ Đảng này lại là một cái Hạ Bộ đầy rẫy những sự thú ỉa, dơ dáy nhất trần ai, thế mà cũng giành nhau, cũng uỳnh nhau thì lạ thiệt.

Chui vô cái Hạ Bộ thà rằng về nằm co ở nhà để cho bà xã dặng háng ra mà ứng cử một mình có phải thơ thối hân hoan biết là bao không?

Đã có cái gì... chưa?

Đó là câu hỏi đầu lưỡi của một số các quý vị Thượng Thổ và Hạ Tả Các ông Thượng cũng như ông Hạ, sau khi thấy liên danh Big Minh ở rờ lui bên rết một cách ghê gớm. Chỉ sợ rằng có cái gì xảy ra thì mình sẽ về đuôi gà cho vợ sớm. Nhất là như cụ Thượng vừa mới nhào đó trong cuộc bầu bán phần vừa qua. Ngồi chưa nóng đất, tiền phí mất bao nhiêu là tiền, lại tốn biết bao nhiêu là thời giờ vàng bạc, chưa được dớp hít no đủ lại chưa có cơ hội để đi ngoại quốc du hí, nay nếu cái sự gì ấy nó xảy ra thì thiệt là tai hại bạc triệu.

Nên chi, ngày nào cũng vậy họ cứ đi lang thang như chó mất chủ, gặp ai cũng hỏi sẵn hỏi đón:

— Thế nào? Có tin gì lạ không? Đã xảy ra chuyện gì chưa?

Một bữa, hai nghị sĩ Hoàng Kim Qui và Bùi Tường Huân đang ngồi xoa mà chược cùng mí lị hai bố chính khách thượng thặng. Bài của Bùi tiên sinh đang lên nước. Ván ấy vừa không hoa không lá, lại đồng màu và chờ liên hoàn nhất cử vạn.

Bỗng dưng, từ cái đài Thất thanh vang ra một điệu nhạc quân hành.

* Đây bao hùng binh tiến lên
Bờ cõi vang lừng câu quyết chiến

Bùi tiên sinh bèn giật mình đến thốt một cái xô ghê đưng dậy lưng tung toé cả những con bài ở trên mặt bàn, và tức tốc chạy ra cái ra-dô để nghe gong.

CON ON

Rút cuộc chả có một cái cha gì hết.
Và cái mà mấy cha Thượng Thổ Hạ Tả gọi là cái sự gì ấy vườn chưa xây ra.

Trong vụ niêm yết danh sách lần thứ nhất liên danh Kỳ Lễ đã bị mấy ông "Xâm phán" còn lại ở nhà, chưa đi du hí ngoại quốc, hội họp một cách sai nguyên tắc, rồi phán quyết bác bỏ. Biểu rằng liên danh này bất hợp lệ vì 39 chữ ký của nghị viên giới thiệu cho liên danh này đã vô giá trị. Trước đó, chính 39 ông đó đã ký giới thiệu cho liên danh Thiệu Hương rồi.

Thế là liên danh Kỳ Lễ đi doang, không có tên trong bảng niêm yết lần thứ nhất.

Và liên danh Kỳ Lễ cũng cóc thêm khiêu nại chỉ tiết. Không cho ông ra ứng cử thì ông về làm tài xế máy bay càng khỏe. Ông còn vô số nghề chớ không phải chỉ có mỗi một cái nghề làm Tổng thống.

Cũng chiêu chi nguyên tắc, một khi liên danh Kỳ Lễ không khiêu nại thì coi như bị 8-10-10, không bao giờ còn được niêm yết trong lần thứ hai nữa.

Nhưng sau khi xảy ra vụ phế binh Trần viết Nghĩa tự thiêu, rồi tiếp đến vụ liên danh Big Minh rút lui không kèn không trống, trưa 21-8, Viện Tối Thui lại mở phiên đại hội đồng thật sự, và lần này thì có đại hội đồng đảng hoàng chứ không lúi xúi như trước, để rồi phán quyết rằng, liên danh Kỳ Lễ hợp lệ và có tên trong bảng niêm yết lần thứ 2.

Tại Con Ong xin gạ tên hai ông thăm phán Trần minh Tiết và Nguyễn văn Sira khỏi bảng phong thần. Vì đó là hai con người có đức độ, có sĩ khí và tiết tháo. Chỉ xin nói riêng về 7 con rồng lớn với bộ mặt rồng lớn còn lại ở trong cái Viện Tối Thui ấy mà thôi. Trong cái vụ phán quyết này, những bộ mặt rồng lớn

đã giải thích một cách lơ lửng lơ rằng, số đi LD Kỳ Lễ được có tên trong kỳ niêm yết danh sách lần thứ 2 chính là vì Viện đã vô hiệu hóa 452 chữ ký đầu thừa đuôi theo của liên danh Thiệu-Hương, và như thế đương nhiên 39 chữ ký, ký trùng của các ông nghị kia có hiệu lực.

Công cuộc hóa giải chữ ký, của Viện Tối Thui quả là một phương pháp vô cùng hay ho và chừng tỏ sự chí công vô tư của các vị "xâm phán" và nói lên cái tinh thần cao su của luật pháp. Muốn giải thích ra rằng cũng được hết ả. Nói xui cũng phải. Nói ngược cũng hay. Cái gì cũng trúng phóc hết. Đưa nào mà bưng bình cãi lại thì chúng ông cho đi tí thấy mẹ.

Bởi thế trong dân mới có thơ rằng:

— Luật Pháp như cái cao su
Co vô, ruỗi thăng lu bù để sao
Luật pháp như bánh thuốc lào

Khi quan lớn đề phòng sự ám sát!

Trong cái thời đại hỗn mang chi sớ, xét cho cùng ra, chỉ có những anh khở rách áo ôm là khoái nhất. Mấy giàu thì cơm ăn hai bữa, các bố đày nghề mỗi ngày cũng đồ lữa hai lần đầu có kém chi! Các bố đây lại còn có thêm một sự sung sướng vô tư tự nữa là đểch có lo cái sự bị ai ám sát, và dù có đi sớm về khuya cũng cóc có sợ bị cướp đón đường khảo của.

Càng to đầu bao nhiêu thì những cái lo cái phiền lại càng chồng chất lên bấy nhiêu.

Ti dụ như trường hợp của cái ông Tổng Trưởng nào đấy trong cái Bộ gọi là Bộ Người Cây... mất... úi chết quên... có ruộng, Ông này mỗi khi tới sở mần việc nước cũng như khi từ sở đi về nhà hoặc giả là đi sớp-pinh hay đi du hí mí vợ con ở Vũng Tàu hay Dalat, Nha Trang cũng đều có cả đoàn cận vệ tháp tùng để bảo vệ chữ Thọ cho nó chắc.

Ở sở, các nhân viên cũng được quân sự hóa hết thảy. Mỗi nhân viên đều biến thành đoàn viên Nhân dân Tự Vệ vừa để gác sở, vừa để bảo vệ cho quan. Cho nên tất cả đều được trang bị súng ống đảng hoàng, cầm như nhà banh vậy.

Một bữa nọ, khi quan vừa tới nơi, và cận vệ chưa kịp dẹp đường thì có một bố Nhân Dân lại lù lù vào sừng ra, rồi giương cái nông sừng đen ngòm lên để định bông sua quan vài ba phát. Quan sợ quá hét inh lên! Thế là mấy cha cận vệ bèn nổi giận, nắm đầu luôn ông Nhân Dân Tự Vệ kéo sừng cạch vô găm câu thang và dọa sẽ nhốt vô chuồng cộp về tội đã làm cho quan hoảng sợ, một lí ớn nữa thì vãi dái ra quần.

Luật giang hồ

LTS.— Trong nhiều số báo liên tiếp. Con Ong đã lược D.B. Mặc Giao — Phạm Hữu Giáo quá kỹ. Nay nhận được thư "thanh minh thanh nga" của Mặc Giao, trong thư hàm súc nhiều lời lẽ có tính cách vừa sỉ vả vừa RỬA (Chửi) lại chủ tiệm. Với sự vô tư cùng mình của chủ tiệm cho đăng thư này nguyên văn không thêm bớt một dấu phẩy để rộng đường dư luận.

Saigon 23-8-1971

Kính thăm ông Minh Võ,

Tôi vô cùng sửng sốt và đau đôn khi đọc bài các ông "bóc thối" tôi trong báo Con Ong số 177. Sửng sốt vì không biết các ông kiếm đâu ra những tài liệu tương tự như tài tôi thế. Giả dụ tôi được là nhân vật đúng như các ông tả thì kẻ cũng khá lắm nhỉ. Nào là đại ma đầu, xếp xàng đám thân hành pháp, anh hai của những ông Thiện Luyện, giàu có bạc tỷ v...v.

Nhưng thôi, các ông viết báo trào phúng, châm chọc cả nước nếu có cao hứng hỏi thăm sức khỏe tôi một cách không đúng sự thực và tương tự hơn nhiều, thì âu cũng là cái "nhâm" các ông gieo thành cái "quả" cho tôi gặt trong nghiệp báo bở của chúng mình. Tôi chỉ cầu mong các ông đừng bao giờ gặp "quả báo" dù các ông gieo nhân đã hơi kỹ.

Điều đau sót nhất của tôi là thấy các ông vu oan cho tôi đã nhập nhằng số tiền 7 triệu của đồng bào di cư tị nạn (?). Từ thuở cha sinh mẹ đẻ tới giờ, tôi chưa hề nghe nói đến vụ một cơ quan nào đó ủng hộ đồng bào số tiền như vậy do tôi làm trung gian. Sự tương tự đã tới mức không thể còn coi là chuyện đùa giỡn.

Mong các ông hiểu cho rằng trong thời buổi dân chủ xà ngầu này, các ứng cử viên đối nghịch nhau và các phe đảng chính trị không cùng lập trường và quyền lợi với nhau đang tung đủ thứ trò bịp khôn nạn để bôi lo nhau. Riêng tôi, không bao giờ chủ trương ngậm máu phun người vì làm như thế miệng mình sẽ dơ trước.

Tôi cũng không bao giờ thêm đánh lén hoặc bắn sau lưng đối thủ. Tôi yêu cầu địch thủ của tôi hãy trực diện để mặt nhìn mặt đấu vô miệng hay bất cứ thứ vô gì tùy ý. Các ông dư biết thái độ của tôi từ trước tới nay vốn như vậy.

Thưa ông Minh võ,

Tuy tôi với ông quen biết nhau đã lâu, nhưng nay "xa mặt cách lòng", nên mới có những điều ngộ nhận đáng tiếc như vậy. Tôi không nhắc chuyện này để cầu thân với ông. Tôi chỉ mong ông đừng tiếp tay cho bọn đánh lén. Ông biết cả tông chi, họ hàng, nhà cửa, số điện thoại của tôi, sao ông không chất vấn một cú cho rõ thực hư rồi hãy phạng anh em nhỉ?

Để kết luận, tôi xin viện tới ông Trời xanh mà thề độc với các ông bằng ngôn ngữ kiểu Con Ong rằng: "nếu tôi là xếp xàng buôn lậu, ăn chặn tiền của Dân biểu, ăn chặn tiền viện trợ của đồng bào, nếu tôi mua được cái nhà hay miếng đất nào mới, nếu tôi không vay nợ bạc triệu để tranh cử kỳ này, xin Trời vật tôi chết tươi để khỏi nhìn thấy các ông". Còn đũa nào vu oan giá họa cho tôi thì tôi hỷ xả tha tào cho nó kiếp này. Kiếp sau nó có phải làm chó, làm heo thì tại nó chứ không phải tại tôi.

Kính chúc ông Minh Võ và các ông trong ekip Con Ong luôn an mạnh và phát đạt.

Rất mong các ông cho đăng thư này vào số báo gần nhất để tỏ ra các ông tôn trọng luật giang hồ.

THÂN KÍNH

PHẠM HỮU GIÁO TỰ MẶC GIAO

Dịch thanh minh thanh nga

Sau vụ 6 nạn nhân bị chết thiêu trong cuộc hỏa hoạn ngày 11-8-71 ở đường Đồng Khánh, số Cửu Hỏa Đô thành bị một số báo chí ở Thủ Đô tố cáo là đã không làm tròn vai trò bảo vệ sinh mạng đồng bào, ông Tân chỉ huy trưởng sở cứu hỏa Đô Thành có gửi lá thư thanh minh đại ý như sau:

— Sở cứu hỏa khi tới nơi hỏa hoạn, không thấy có dấu hiệu gì có người trong căn lầu số 308 và cũng không ai cho biết là nó nạn nhân bị kẹt trong căn nhà đó.

— Tối khi lửa hạ rồi mới có người cho biết là có nạn nhân trong căn nhà nói trên.

— Không hề có vấn đề đòi tiền mới cứu số nạn nhân, vì khu hỏa hoạn đã bị cô lập, không có ai ở gần thì biết ai mà đòi tiền.

Ông Tân chỉ huy trưởng nhấn mạnh rằng không bao giờ nhân viên sở cứu hỏa biết có nạn nhân mà chậm trễ cấp cứu, vì sự bảo tồn sinh mạng bao giờ cũng được đặt trước sự bảo vệ tài sản.

TRANG 8

ANNAM HÍ CUỘC

RUNC CHUÔNG BẢO ĐÔNG

Trong cuộc chạy đua vào nhà hát tây hiện nay, có một bọn lưu manh, khôn nạn nhất đang tung bạc để quyết bất ghe. Đó là bọn gian thương con Trờ ở Chợ Lớn. Bọn này đã từng lũng đoạn đất nước này bằng kinh tế, nay chúng lại muốn làm trời ở một cơ quan lập pháp nữa.

Trước hiểm họa này, nếu dân Annamta không thận trọng, bọn bâu khôn nạn kia, một ngày đẹp trời nào đó, có thể nhảy lên làm Chủ tịch Hạ-viện, rồi làm Tổng Thống thì còn mẹ gì cái đất nước này nữa.

Con Ông rung chuông báo động với đồng bào cả nước hãy xé tan tất cả những bích chương ủng hộ của bọn Ba-Tàu, hãy loại những đàn em của những tên gian thương khôn nạn như tên Siou Phong mà bọn Con-Ông quyết đánh cho gục để bảo vệ quyền lợi cho đồng bào.

Càng gần đến ngày bầu cử, những trò ma giáo lại càng lộ liễu. Sau vụ các Ông đầu tỉnh Kiến Phong, Bạc Liêu giờ trở gian lận trắng trợn, đến lượt ông Tỉnh trưởng Biên hòa cho cảnh sát dã chiến công khai đi từng sạp hàng, từng khu chợ, từng nhà, để yêu cầu đồng bào phải bỏ cho 4 con gà của Chính quyền:

Nên ghi nhớ cũng Tỉnh trưởng Biên hòa là người đã có công... ngăn cản không cho Nghị viên Luyện ký tên giới thiệu Phó Tổng thống Kỳ. Lần này, ông ta cũng muốn lập công đầu về gian lận, nhằm mắt ủng hộ những con gà mà báo chí và dư luận đã nguyên rủa. C.O. xin lưu ý Phong trào chống gian lận bầu cử nên ghi tên y vào bản phong thần.

Mặc dầu con C.O có những hồ sơ tài liệu rất đầy cộm của những khuôn mặt dơ dáy, chuyên ăn bần ở Hạ viện, nhưng vì thì giờ đã kể cận ngày bầu cử, nên C.O chỉ xin nêu danh những tên gia nô của các đơn vị miền Trung ra sau đây để mong đồng bào cử tri sớm cho khai tử chúng, rửa sạch vết nhơ do chúng đã để lại cho Quốc hội:

KHIẾU THIÊN KẾ: Đề nghị Huân chương Chính phủ biểu cho tên gia nô, tuy dốt nát, nhưng luôn luôn hết lòng vì Chính quyền của Tổng Thống. (Cùng đơn vị với dân biểu teo chim Phạm xuân Huy: Đà Nẵng)

ĐỖ TIẾN HÓA: có mặt tên này ở Hạ viện cũng không chút lợi ích gì cho đồng bào. Y cũng chỉ là một cái máy biểu quyết của Hành pháp. (đơn vị Quảng nam)

TRẦN VĂN PHIÊN: gia nô ngu dốt, cộc cằn như tên đứng bến. Nịnh bợ không chút ngưng mồm. (đơn vị Quảng Ngãi)

PHAN THÔNG: mệnh danh Dracula của Hạ Viện. Sự tàn phé của y trông không ghê sợ bằng nét mặt đanh ác, đầy sát khí của y mỗi khi có ai dám chỉ trích Hành pháp. (đơn vị Quảng Tín)

NGUYỄN ĐÌNH LÝ: gia nô thuộc loại biển lận: một tu xuất nhưng rất nham hiểm, luôn luôn núp sau chiêu bài "chống cộng" để trục lợi (đơn vị Cam ranh)

NGUYỄN-VĂN-NHUỆ: gia-nô cỡ Nguyễn-đình-Lý phương-châm: sống chết mặc ai, miễn mình vinh thân vì ơn của Hành-pháp, dầu cần bán Chúa vẫn làm. (đơn vị Lâm-đồng)

TÔN-THẮT-HIỆU: nhờ nhà Chùa tên này mới được làm dân biểu. Nhưng lúc cần, vẫn bán Phật, bán dân như thường: sau khi lãnh đủ 700 ngàn về Điều 10 đoạn 7, và được sự hứa hẹn của Hành-pháp, giúp cho lần ra tranh cử này, y quay lại đá đít các Thầy, Một tên Vô-Liêm-Si. (đơn vị Ninh-thuận)

PHAN NGOC NGUYỄN: xuất thân từ thư ký phủ đồng Dinh điền, được đưa vào Hạ viện chỉ cốt để làm phát ngôn viên của bộ Tài chánh tại Quốc hội. Dốt nát đến nỗi một bản phúc trình cũng phải nhờ Hành pháp làm dùm cho. Nhờ kiếp gia nô mà bây giờ đã trở thành tỷ phú, không kể chiếc 404 do bộ Tài chánh hối lộ (đơn vị Pleiku)

NGUYỄN HỮU ĐỨC: gia nô ngậm này bỏ đơn vị Gia định lên tận trên núi non trường đồng bào không trí nhớ! Chính anh chàng này đã cùng Trần Minh Nhật đề nghị Hạ viện ủy toàn quyền cho T.T. Thiệu trong 3 tháng! (đơn vị Tuyên đức)

Đơn vị Định Tường
NGUYỄN BÁ CẦN: kẹt vì vụ bê bối (vụ cầu Long An, Bến lức) lúc còn làm phó tỉnh trưởng, và vì phát đại công chuộc tội, nên vừa vào Hạ viện, anh chàng này liền xung quân vào Hành pháp. Thời gian sau thay đổi chiến lược: đi cửa Tam Bửu kín đáo hơn. Nếu bớt quý quyết, chắc đã được ghế Chủ tịch Hạ viện thế cho Nguyễn bá Lương. Đồng họ, đồng mục tiêu, nhưng 2 lối đi khác nhau!

Đơn vị Kiên Giang
TA NGOC MAI: nếu đồng bào muốn có người đại diện, chẳng những đi buôn lậu mà còn hướng dẫn cả bà xã đi buôn lậu, bị bắt còn trưng quyền bất khả xâm phạm để chống cự thì cứ bầu cho tên này. Cái lợi của gia nô là cứ làm bậy rồi kêu xin Bề trên che chở!

ĐẶNG VĂN PHƯƠNG: Lúc làm hội kế viên Hạ Viện đã trúng mấy mớ thầu điền hình là vụ thầu lịch cho dân biểu để tặng Đồng bào kiếm đủ cách làm tiền, và luôn luôn mượn danh nghĩa "cho đồng bào".

Đơn vị Kiến Hòa
LÊ QUANG HIỀN: Một tên vừa ngạo, vừa ngòm. Xuất thân là một y tá quận, đã trở nên giàu có nhờ những vụ tổng tiền hay gặt găm trong thời gian làm dân biểu, điển hình là vụ tổng tiền Tỉnh trưởng T.T. Nhiên, vụ gặt các dân biểu, đồng bào Thượng để lấy tiền (Lê quang Hiền đã tổ chức một cuộc du lịch ma để móc túi lấy ngoại tệ của các ông đồng viện ngọc nghếch này.) Loạn trí đến nỗi đi khoe khoang rằng y cùng với tên Nghị bố hồn Lê quang Hậu là những Kennedy!

VÕ LONG TRIỀU: Thuộc nhóm Minh, Nhuận. có đầu óc kỹ thị hạng nặng, Chủ trương Nam kỳ quốc! Đã chơi C.O hết mình bằng những cú đòn thiên mã thượng mặc dầu có lời khuyến cáo của đàn anh L.S Bùi chánh Thời.

NGUYỄN VĂN HƯƠNG: Con gà nướng giầy thun của phủ đầu rông.

Đơn vị Phong Dinh:
DƯƠNG VI LONG: Dân biểu vì cá này cam tâm làm gia nô chỉ vì tội ham mê cờ bạc. Tên này, cùng với Đoàn Đình Dương (gia nô cửa hậu) là những tay bài bạc chuyên nghiệp ở Hạ viện. Thua sạch túi, thì mấy trăm ngàn sao lại không đóp!

Đơn vị Sa Đéc
HỒ VĂN THƠM: xuất thân từ ngành cảnh sát, vào Hạ viện vẫn giữ vai trò cảnh sát chìm; y là khối viên của tất cả mọi khối, chuyên thọc gậy bánh xe, rồi báo cáo. Cố nhiên là luôn luôn biểu quyết theo Hành pháp.

Đơn vị Rạch Giá
HUỶNH TRUNG CHÁNH: Ứng cử viên này đi đâu cũng xưng là "con đờ đầu" của một vị Thượng Tọa có uy tín (vì Giáo hội Ấn quang rất có uy thế ở Rạch Giá). Nhưng ai cũng thừa hiểu rằng ông ta thuộc lò đối lập cũ của ông Giáo sư Bonbon. Nếu có vào được Hạ Viện, chắc sẽ từ ngay cha đờ đầu liền!

BUI NHƯT NGHĨA: một cái máy biểu quyết của Hành pháp tại Hạ Viện.

Đơn vị An Giang
NGUYỄN VĂN HUỆ: Vừa cam vừa diếc ở Hạ viện suốt nhiệm kỳ đua.

TRẦN THỊ HOA: Nguyên phu nhân của Tướng Ba Cụt. Nhưng tiếc thay, đã làm mai một cái uy tín của vị Tướng này bằng cách cứ biểu quyết đều đều theo Hành pháp. Không có qua một lời phát biểu, một ý kiến nào suốt 4 năm qua!

MÃ XÁI: Trong suốt nhiệm kỳ vừa qua, anh chàng này chỉ có duy nhất một thành tích, tung cái tin vịt cở rằng anh ta, và chỉ riêng anh ta biết rõ rằng, trong một cuộc hành quân trực thăng vận ở đơn vị anh ta, Nguyễn Hữu Thọ và đầu não của MTGP đã bị quân Mỹ tóm! Thời kỳ này ông lang về nhà chữa thuốc đau mắt cấp tính đi. Đừng nói phét nữa.

Đơn vị Ba Xuyên:
HOÀNG-THÔNG: Một tên gia-nô vô liêm sỉ đến nỗi mặc dầu có Chính-quyền phủ hộ, má vẫn không dám vác mặt về đơn-vị cũ. Tên này chỉ lên diễn, đàn Hạ-viện để tung hô Vạn-tuế và hoan hô Hành-pháp hết mình. Tên Hoàng-Thông nối liền với Điều 10 đoạn 7. Dư tính của y: kỳ này, vào Hạ viện sẽ đề nghị sửa danh xưng của Đền-biểu thành Chính-quyền-biểu!

Đơn vị Châu Đốc
Đơn vị trừ phú này, tiếc thay, đã sản xuất chỉ những cái máy biểu quyết hoàn toàn do Chính quyền bấm nút: Đặng văn Công, Võ quang Vinh, Nguyễn hữu Trinh, Huỳnh văn Lầu. Riêng về Huỳnh văn Lầu, mà dân chúng miền biên giới Miền Việt vẫn còn nhớ mãi những thành tích buôn lậu của y, còn rằng năn ni xin Chính phủ ban cho một lao động huy chương trước khi mãn nhiệm! Đề nghị với hành pháp: làm một hạng chính quyền biểu huân chương để ban cho các gia nô ở trong Cuộc hội!

Dalat tranh cử
Sau những tỉnh Pleiku, Kontum, Qui Nhơn, ngày 18-8-71, Gã Thâm tới Dalat, nơi được gọi là Xứ Hoa Anh Đào Giao Chỉ. Ông đầu tỉnh kiêm Thị trưởng Tuyên Đức Đà Lạt là một thân hữu của nhóm Con Ông: Đại Tá Nguyễn Hợp Đoàn, người quân nhân đi làm hành pháp lâu năm nhất trong số những Sĩ quan đi làm Tỉnh Trưởng. Không khí tranh cử Hạ Viện ở đây có vẻ sôi nổi tung ra hai nhau. Đơn vị thị xã Dalat chỉ có độc nhất một ghế dân biểu nên cuộc chạy đua lại càng thêm khốc liệt. Những vụ ứng cử viên kiện cáo tùm lum tòa loa làm cho ông Tỉnh Đoàn điên cái đầu.

Hơn 10 ÚCV tranh 1 ghế DB đơn vị thị xã Dalat, Nhìn qua GT thấy có 3 vị ÚCV đáng kể hơn cả. Đó là DB đương nhiệm Đinh văn Đệ, Me sư bác sĩ Quân Y Hoàng văn Đình và GS Nguyễn văn Thành, biệt hiệu Thành Bắp Xu—Xu đây là Xu Lơ chứ không phải là XuHào—Ông Đệ được nhiều người biết hơn cả nhưng suốt trong nhiệm kỳ 4 niên vừa qua, ông này chẳng làm gì ích lợi cho dân thị xã ngoài việc làm lợi cho chính ông: vô được 6 Tê lương DB trong 4 năm ngon như chả chó, BS Hoàng văn Đình cũng bị chệ vì những việc làm không được ngon mục lắm của ông với tư cách bác sĩ.

Do đó GT chỉ thấy còn có 2 ÚCV đáng kể ở Đà Lạt. Đó là ông Đệ và Thành Bắp Xu. Ông Đệ được khối Phật Giáo Ấn Quang ra mặt ủng hộ T.T. Thích Minh Tuệ đã ra một thông cáo đặc biệt chỉ thị cho phát tờ phải đôn phiếu cho Ủ Cự Đình văn Đệ. Trong khi đó khối Công Giáo ở Đà Lạt không ra mặt ủng hộ ai hết.

Gã Thâm có tới gặp ÚCV Nguyễn văn Thành, biệt hiệu Thành Bắp Xu. Anh là một thanh niên giàu tâm huyết nhưng lại nghèo tiền. Anh là nghị viên của Hội Đồng thị Xã Đà Lạt và cũng là hiệu trưởng trường Quang Trung.

Trường này thầu học phí tương đối hạ nhất và trả thù lao giáo sư cao nhất ở thị xã này. Cố động viên của anh đa số là học sinh đi vận động không công cho thầy, nhiều em đã bị đòn hội chợ để phải đi nằm bệnh.

Như vậy có nghĩa là ÚCV Thành Bắp Xu được sự ủng hộ và cảm tình của học sinh và phụ huynh học sinh. Hậu thuẫn áp khá mạnh và do đó Thành Bắp Xu là địch thủ đáng ngại nhất của Ủ Cự Đình văn Đệ.

Ủ Cự đáng kể thứ tư ở Thị xã Dalat là Đại tá Nguyễn Minh. Khen. Ông này nguyên là Tỉnh trưởng dưới trào ông Diệm và bị ông Diệm cách chức

Hiện đại tá Khen làm việc trong trường Tham Mưu của trung tướng Nguyễn bảo Trị.

VANH MÓNG LỢN

L.T.S: Mấy lúc gần đây, nhiều bạn độc giả viết thư về Tòa soạn yêu cầu bọn C.O cho thiết lập một Tòa Án riêng để xử những vụ mà hầu hết các Tòa Án, kể cả Tối Cao Pháp Viện không dám «cân» bằng cân công lý, bọn C.O vốn ngỗ nghịch như rắn, nhưng lại chiều độc giả như... cha mẹ. Bền lập, kể từ nay vị nào bị ức hiếp cứ việc gửi đơn kiện. C.O sẽ xử liền tít xuyết.

Phiên Tòa đầu tiên này C.O xử vụ công dân sạch Nguyễn Văn-Mit kiện tập thể dân biểu đương nhiệm... về tội «bê hội đồng» danh dự nguyên cáo. Và sau đây là thành phần phiên Tòa:

- Chánh Án: VÂN QUÂN
- Bồi Thẩm 1: HİM
- Bồi Thẩm 2: NGUYỄN HOÀNG PHONG
- Lục Sư: NHỮ VĂN ÚY
- Chuyên Viên Buộc Tội: NGUYỄN VŨ
- Luật Sư Bị Cáo: CHÍ SĨ GÁI HÁNG
- Mô Tòa: TRẦN VĂN LÂM

(Vi đang mùa bầu cử, nên đa số cử tri đều đến dự thính phiên tòa rất đông, để xem mặt những ông đại diện trong hàng ghế bị cáo mà hơn 4 năm họ đã quên mặt vì không có dịp gặp lại. Trong số những bị cáo có mặt, người ta nhận thấy các đb Lý tài Hót, Vàng Thoi, Lý Thông, Sơ Tổng La húy là Nhuệ v.v.. còn một số khác đi trực thăng về các tỉnh vận động tranh cử nên không thể đến hầu tòa.)

Trong lúc mọi người đang nhìn các bị cáo và cùng nhau phụ đề, Đức ngữ, thì chánh án và bồi thẩm đoàn bước ra.

MÔ TÒA: Tòa án C.O khai mạc.

(Chánh án Văn Quân nhân nha nhồi thuốc «xê vân ty naib» vào ống vó, đoạn ngửa mặt lên trần nhà nhà khói. Xong đầu đầy mới bắt đầu phát ngôn.)

CHÁNH ÁN: Hôm qua đi vi vút đưng nhảm thứ «nô he» quả là xui, nên hôm nay phải bị mũi xử dân biểu... đương nhiệm! Thôi, «a le hấp» bị cáo và nguyên cáo bước lên vành móng lợn đối chất, đặng Tòa xử cho nhanh, rồi còn phú linh về nhà giặt tã cho con!

MÔ TÒA: Các bị cáo Lý tài Hót, Phan ngọc Bọ húy là Nguyễn, Vàng Thoi, Bạch Phiến... bước lên vành móng lợn.

CHÁNH ÁN: Một bị cáo đại diện lên được rồi. Kéo cả đám, Tòa chết ngạt xi mùi... dân biểu mất!

(Chánh Án vừa phán xong, trong đám bị cáo có tiếng xầm xì bàn tán và những cánh tay vung ra oằn tù ti để chọn đại diện. Cuối cùng bị cáo Nguyễn Minh Đề húy là Đấng lãnh vai trò đại diện, khúm núm bước lên)

CHÁNH ÁN: Bị cáo sao kỳ này không trở về đơn vị cũ là Long Khánh mà ứng cử, lại ra ở Tân Bình?

BỊ CÁO: Thưa ông Chánh Án... con.

CHÁNH ÁN: Mẹo xà lù, đây là Tòa Án Con Ông, chứ không phải Dinh Độc Lập hay là Nhà Thờ, Nhà Chùa mà bị cáo xưng «con» Cứ tự do ăn nói nham nhỡ như ở Hạ Viện, miễn là đừng có đi cửa hậu, có năng bị, đội đĩa. Nghe chưa?

BỊ CÁO: Bầm ông Chánh Án, nhưng mà tôi xưng «tôi» con ngược mồm lắm. Con chỉ có thể xưng «con» với ông cụ ở nhà. Mong ông Chánh Án cho con được xưng «con» cho nó tự nhiên!

CHÁNH ÁN: Thôi, cũng được. Bị cáo hãy trả lời câu hỏi hồi nãy của Tòa.

BỊ CÁO: Bầm ông Chánh Án. Con có nhiều lý do không thể trở về Long Khánh được.

CHÁNH ÁN: Bị cha đá hả?

BỊ CÁO: Dạ đó chỉ là một trong nhiều lý do mà thôi. Chẳng đâu gì Tòa, cử tri Long Khánh họ biết tẩy con rồi. Còn cử tri Tân Bình họ vẫn còn chưa biết con, nên nói phét tương đối dễ hơn.

CHÁNH ÁN: Nguyên cáo Nguyễn Văn Mit kiện bị cáo đã «bê hội đồng» danh dự nguyên cáo. Bị cáo có nhận tội không?

BỊ CÁO: Bầm ông Chánh Án, nguyên cáo tố cáo.

CHÁNH ÁN: Nguyên cáo có «rê giặc» mắng nhân chứng nào không?

NGUYỄN CÁO: Bầm có.

CHÁNH ÁN: Đòi nhân chứng bước lên vành móng lợn.

(Nhân chứng, Mẹ Việt Nam tóc bạc như cước, nửa thân trên đẫm máu, còn nửa thân dưới mặc toàn lụa quý nhraz lại bị liệt hoàn toàn, nên phải đi chuyên bằng chiếc xe lăn do ông... Đại Sư Bunker

đẩy. Các bị cáo vừa trông thấy ông Tây xi là bà sỡ này, thì anh nào cũng lên tinh thần và hớn hờ ra mặt)

CHÁNH ÁN: Nhân chứng hãy giơ tay thề.

NHÂN CHỨNG: Xin thề.

CHÁNH ÁN: Nhân chứng có thấy bị cáo Dân Biểu Đương Nhiệm «bê hội đồng» danh dự nguyên cáo không?

NHÂN CHỨNG: Dạ thấy... Ái đaui nhưng mà... không!

(Thái độ kỳ lạ của nhân chứng làm cho cả Tòa đều ngỡ ngác. Nhưng Chánh Án vốn thông minh ra rít, nên hiểu ngay. Chánh Án chỉ tay vào mặt anh mũi lỗ đưng sau lưng nhân chứng quát)

CHÁNH ÁN: A là Bun Cơ gỗ ao!

BUNKER: Thưa ông Chánh Án tôi phải ở đây đề... kiểm soát xem Tòa xử có trong sạch không...

CHÁNH ÁN: Nhờ anh tí. Ở đâu có cái bàn tay lông lá của anh thò vô lại càn bàn bả mẹ chứ sạch sẽ gì. Cút!

(Đại Sư Bunker lùi thối bước ra, Phiến Tòa lại tiếp tục)

NH. CHỨNG: Thưa ông Chánh Án, bây giờ tôi mới dám nói thật. Chính tai tôi nghe, mắt tôi thấy bị cáo đã hiệp đàm danh dự nguyên cáo. Không những hiệp tại Annamta, mà bị cáo còn khiêng danh dự của nguyên cáo ra mãi ngoại quốc để hiệp nữa a.

BỊ CÁO: Nôi láo! Tôi xin thề trên có giới, d rới có đất, ở giữa có ông Cao Văn Trường. Nếu tôi mà...

CHÁNH ÁN: Đứng nấp bỏ lại. Thề thốt dân biểu có chó nó tin.

(Nói xong Chánh Án đưa mắt ra hiệu cho chuyên viên buộc tội Vũ ngư Chiêu tự Nguyễn Vũ. Nguyễn Vũ đưa tay chào Tòa theo kiểu nhà binh, đoạn hùng dũng đứng lên)

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI: Thưa quý Tòa nham nhờ nhưng lại ngay thẳng nhất nước. Đây là một vụ án bản. Bị cáo toàn là những kẻ tương đối có ăn có học, có bản, cử nhân này tiến sĩ nọ, nhưng lại làm những trò hề tiện hơn đũa hạ lưu. Bốn niên qua bọn này đã phúnz uế vào mũi người dân, coi danh dự của người dân như nơ-pa. Thế mà kỳ bầu cử này chúng còn tái diễn trò bị p bọm, thì quả là coi thường người dân quá. Nhân danh những đồng bào đau khổ vì «bệnh dân biểu đương nhiệm» — một thứ bệnh còn khốn hơn «bệnh trĩ». Nhân danh những hồn ma chiến sĩ trên vai, tôi yêu cầu Tòa tặng cho bị cáo một bản án ra rít.

(Chuyên viên buộc tội vừa dứt xong chưa kịp đặt móng xuống ghế thì luật sư bị cáo Chí Sĩ Gái Háng vai mang một túi vải lớn chống ba toong đứng lên và đi một đường theo gái háng)

Vai mang chữ ký kè kè.

Nói quấy nói quí người nghe âm âm,

LUẬT SƯ BỊ CÁO: Thưa quý tòa chí công vô tư, thân chủ tôi quả có hiệp đàm danh dự nguyên cáo nhưng hành động của thân chủ tôi hoàn toàn với chủ đích cao quí. Như quý Tòa đã rõ nấc thang giá trị trong xã hội ta hiện nay đã đảo lộn tung phèo. Mẹ M ẽo sống thờ thối trên nhưng lại trọng khi đã giải chính chuyên khổ sở như con chó vì cứ khư khư ôm lấy cái tiết trinh Nguyên cáo cũng vậy chỉ vì nguyên cáo giữ mãi cái gọi là danh dự là liêm sỉ nên nguyên cáo không dám... dẫn thân kiểm chút cho đời lên hương. Thân chủ tôi ý thức được chuyện đó nên đã làm một cuộc đại cách mạng là... bê hội đồng danh dự nguyên cáo để nguyên cáo rời khỏi cái tháp ngà hũ hóa.

Còn việc thân chủ tôi tái ứng cử, chính là vì thân chủ tôi có tinh thần trách nhiệm vô số kể. Trong tình trạng đất nước lên cơn sốt, từ chức, hoặc không tài tranh cử để về ngồi gái háng dái tẩn tẩn, tức là... đào ngũ, tức là không... gân.

Thân chủ tôi với hành động cao quý, với tinh thần trách nhiệm như trên, tôi thiết tưởng nguyên cáo nên xê ra cho thân chủ tôi làm việc nước, hơn là kiện cáo linh kính, Mong quý Tòa hiểu cho thiện chí của thân chủ tôi, để rất nên tha bổng. Xin cảm ơn quý Tòa.

(Sau 10 phút đình đề Nghị Án, Tòa lại tiếp tục tái nhóm)

CHÁNH ÁN: Xit vì bị cáo thuộc hạng không thể cải huân nếu bắt nhất vào khám sẽ lấy... «bệnh dân biểu» còn nguy hơn bệnh lậu vì bệnh mới này có thể làm thối cả phân lương tri còn lại của các can phạm. Tòa truyền tha bổng bị cáo, nhưng phải cắt lưỡi để từ nay không thể... hiệp đàm được nữa.

MÔ TÒA: Tòa Án Con Ông bế mạc.

Khách sạn HOÀN MỸ
MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giây liên)

- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đổi mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thề và quý vị Công Kỹ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THÔNG

- VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)

Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thào Viên) gồm 4 hệ thống Phiên Dịch.
Phòng ăn Phụng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)
Tất cả đều được trang bị tối tân.
Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như Thủ Đô.

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

TIỂU NGỌC
Người dân đen
cầm cân

Trừ tịch công lý

Đúng 18 giờ chiều ngày 5-8-71, trong cảnh hoàng hôn nhá nhem tối của một ngày sắp tàn, Tối viên cho dán trên tấm bảng gỗ dựng trước đình Gia Long, đối diện với cây đa gốc đỏ, bản niêm yết lần thứ nhất danh sách ứng cử viên Chánh Phó Tổng tư là «đặc đảo», vì nó không giống bất cứ bản niêm yết danh sách ứng cử viên nào trong sinh hoạt dân chủ trên thế giới. Đó là một bản danh sách "hầu lớn" gồm đủ các liên danh hợp lệ và bất hợp lệ. Ngoài phương danh quý vị ứng cử viên Chánh Phó Tổng chánh thức và Phó Tổng dự khuyết, bản niêm yết còn kê khai lăm cam về tên họ các đảng chánh phó đại diện và số giấy giới thiệu đã thi thực hợp lệ và bất hợp lệ.

Liên danh của ông Phó rêu kềm chỉ được ghi vào phần «cước chú» với một sự tả oán làm lý thống thiết như sau này: «Chỉ nạp được giấy giới thiệu có thị thực chữ ký của 62 nghị viên hội đồng Đ. Tỉnh, Thị và 39 giấy giới thiệu của nghị viên hội đồng Đ. Tỉnh, Thị không có thị thực chữ ký. Các giấy giới thiệu sau này lại trùng hợp với 39 giấy giới thiệu cũng của các Nghị viên đã ký giới thiệu cho liên danh Nguyễn Văn Thiệu—Trần Văn Hương» Đoạn chót của bản niêm yết viết rằng: «Trường hợp của hai liên danh trên đây (liên danh Kỳ-Lê và Trần-Chức) sẽ tùy Đại hội đồng TCPV quyết định nếu có khiếu nại trước ngày niêm yết danh sách lần thứ nhì». Như thế, liên danh Nguyễn Cao Kỳ-Trương Vĩnh Lê, dù có tên trên bản niêm yết, phải coi là không được niêm yết lần nhất.

Liên danh Kỳ-Lê không khiếu nại mà cũng không đi kiện.

Công bằng có cử tri hay ứng cử viên nào khiếu nại về việc liên danh Kỳ-Lê bị loại, vì họ thừa biết rằng họ chỉ có quyền khiếu nại về tư cách ứng cử của các liên danh được niêm yết lần thứ nhất mà thôi.

Sáng ngày 20-8, LD Minh Minh nộp đơn cho TV biết ý định rút lui khỏi cuộc chạy đua vào phủ đầu rồng.

Trưa ngày 21-8, TV họp đầy đủ toàn ban gồm 9 vị Bao công (4 vị để gót nơi quê người) đã hồi loan) áo mào sênh sang, tuyên bố niêm yết danh sách ứng cử viên Chánh phó Tổng lần thứ 2 gồm có:

- 1) LD Nguyễn Văn Thiệu, Trần Văn Hương và Trần Thiện Khiêm,
  - 2) Liên danh Nguyễn Cao Kỳ-Trương Vĩnh Lê
- Cái sự ghi liên danh ông Phó rêu kềm vào danh sách niêm yết lần thứ hai, hình như được Tối viên dân lý rằng thì là: liên danh Kỳ-Lê có 62 chữ ký giới thiệu của nghị viên được thi thực hợp lệ, còn 39 chữ ký không được thi thực và trùng hợp với 39 chữ ký giới thiệu cho liên danh Thiệu, Hương thì nay trở thành giá trị vì: a) đã được giải kết qua phán quyết vô hiệu hóa 452 chữ ký của nghị viên đã ký giới thiệu cho liên danh Thiệu-Hương chiếu phán quyết ngày 21-8 của Tối viện; b) việc các giấy giới thiệu không thi thực được chữ ký là do các trường hợp bất khả kháng trước ngày 3-8-71 đã được lập vi bằng.

Cần biết thêm rằng cũng trong «phiên xử» ấy trước đó Tối viện đã tuyên một phán quyết về vụ cử tri Dương-Văn-Long kiện liên danh Thiệu-Hương bất hợp lệ, viện lẽ điều 10 khoản 7 chỉ bắt mỗi liên danh hoặc có tối thiểu 40 chữ ký của dân biểu, nghị sĩ, hoặc 100 chữ ký của nghị viên, nghĩa là chỉ phải có trong hai loại chữ ký mà thôi. Thề mà liên danh Thiệu-Hương có cả hai loại chữ ký, Tối viện đã tuyên xử rằng thì là cái sự giới thiệu của dân biểu và nghị sĩ (104 chữ ký) cho liên danh Thiệu-Hương đã đủ để liên danh này ứng cử, và trừ đi chữ ký của các nghị viên (104 chữ ký).

Thế là nhờ ơn Tối Viện liên danh Kỳ Lê được phép tranh cử.

Thế là trong cuộc chạy đua vô phủ đầu rồng, đại vương đầu bạc và ông già gân khỏi phải chạy đua với cái bóng của chính mình.

Đồng ý là Tối Viện có quyền chuyên độc, nghĩa là muốn làm gì thì làm, trong cái vụ lập danh sách ứng cử viên chánh phó Tổng cũng như trong các vụ giải thích Hiến pháp và Luật pháp. Nhưng nếu chuyên độc là quyền của Tối viện, thì thề mec là quyền của dân ngu khu đen. Bọn C. O. vốn dốt luật kịch liệt nên xin mạn phép được thề mec đấm ba phát, đem ra trình làng ở đây, kính mong hải nội chư quân tài giải đáp dùm cho, xin cúi đa cúi tạ nhiều lắm lắm.

Thề mec rằng thì là luật 9/71 bầu cử chánh phó Tổng, không có điều nào cho phép LD bị loại ra khỏi bản danh sách niêm yết lần thứ 1 được quyền khiếu nại, vậy tại sao TCPV lại bảo rằng hề khiếu nại thì sẽ xét lại.

Đã có người đi kiện cái sự niêm yết danh sách ƯCV chánh phó Tổng lần thứ nhất do văn phòng TV làm chiếu điều 14 khoản chót luật 9/71 là vi hiến, TV đã bác đơn, nghĩa là TV mặc nhiên công nhận cái sự niêm yết lần thứ nhất là hợp hiến đảo đê, LD Kỳ Lê không được niêm yết lần nhất, mà cũng không có ai khiếu nại (khiếu nại thề mẹ, nào được vì luật không dự trừ cho sự khiếu nại của trường hợp này) thì TV căn cứ vào điều luật nào mà xét lại và cho niêm yết lần thứ hai.

Một liên danh không được niêm yết lần thứ nhất, rồi lừng lững, có tên trên danh sách niêm yết lần thứ hai, thì vào lúc nào cử tri xử dụng quyền khiếu nại của mình về tư cách ứng cử viên của liên danh ấy.

Theo điều 10 khoản chót của luật bầu cử chánh phó Tổng thì: «Mỗi nghị sĩ, dân biểu hay Nghị viên chỉ có quyền giới thiệu «Một Liên Danh và Một Lân». Chủ tịch Thượng nghị viện, chủ tịch HNV, đô trưởng, tỉnh trưởng, thị trưởng chỉ xác nhận hoặc thi thực chữ ký trên giấy giới thiệu một lần» cho mỗi nghị sĩ, dân biểu hoặc nghị viên. Sự giới thiệu này «không được rút lại sau khi đã gửi giấy giới thiệu đến liên danh được giới thiệu, trong trường hợp có sự giới thiệu trên một liên danh, sự giới thiệu của đại diện dân cử này sẽ vô hiệu» (nguyên văn). Liên danh Kỳ Lê có 39 sự giới thiệu của nghị viên trùng hợp với 39 sự giới thiệu liên danh Thiệu Hương, nghĩa là có 39 sự giới thiệu giới thiệu trên một liên danh, vậy tại sao 39 sự giới thiệu này lại không bị vô hiệu. Mà đã vô hiệu thì cả hai liên danh Thiệu Hương và Kỳ Lê cùng không thể xử dụng được 39 chữ ký ấy, tại sao chỉ LD Thiệu Hương bị mất chức xử dụng 39 chữ ký ấy, trong khi luật nói rõ ràng sự giới thiệu không được rút lại sau khi đã gửi giấy giới thiệu đến liên danh được giới thiệu, mà liên danh Thiệu Hương nhận được sự giới thiệu trước liên danh Kỳ Lê, bằng chứng là các giấy đó đã được thi thực hợp lệ. Nếu xét thấy chỉ có thể coi là vô hiệu cho một liên danh thì thiết tưởng liên danh được giới thiệu sau (liên danh Kỳ Lê) mới không có quyền xử dụng 36 chữ ký ấy. Cũng như trường hợp song hôn, thì hôn thú lập sau mới bị vô hiệu chứ lì.

Sống dưới một chế độ luôn luôn tự nhận là dân chủ pháp trị, luật pháp lại không cho phép ai được quyền không hiệu luật, cho nên bọn dân ngu khu đen mới dám thề mec như vậy, chứ thật không hề có ý nghĩ bênh vực ông Thiệu hay ông Kỳ càng không dám có ý nghĩ láo lếu là nghi ngờ sự chỉ công vô tư của tối viện, Xin thông cảm.

Trong khi kẻ hèn này viết những hàng chữ vô duyên này, thì ông Kỳ còn đang suy nghĩ. Ông suy nghĩ hơi lâu về một câu chuyện mà một đứa con nít cũng có thể trả lời ngay tắp lự. Thật mà kẻ hèn này đã mạn phép chất vấn mấy chục đứa con nít về trường hợp của ông tướng râu kềm, thì không đứa nào phải suy nghĩ quá một giây, mà chúng đã trả lời ngay tút tụt. Câu trả lời ra sao, xin miễn ghi ra đây kéo mạng tội bất kính. Và lại kể từ lúc niêm yết lần 2 luật cấm, Suy nghĩ lâu phản ứng chậm là kẹt. Phó vương hiểu biết rõ.

Chung quy chỉ tại điều 10 khoản 7 chỉ có tác dụng ngăn chặn dăm thằng công sản và vài thằng «bất xứng» ai dè nó lại có phản tác dụng.

Hoàng hôn chống cộng

Nói đến ngăn chặn cộng sản không cho ra ứng cử thì đúng là một sự hợp hiến và hợp pháp quá lắm rồi còn gì nữa.

Trong cuộc chạy đua vào viện Hạ bộ, thiên hạ đã si sào nhiều về cái vụ một ứng cử viên lấy danh hiệu «chống Mỹ cứu nước». Chồng ai thì chống, miễn là không được chống lại tổ quốc Việt Nam. Đàng này, cái ông ứng cử viên «chống Mỹ cứu nước» ấy lại in chữ nghĩa to to bở trên các bích chương của ông ta rằng thì là: «Xã hội chủ nghĩa con đường duy nhất giải phóng dân tộc» và rằng: «Đập tan cơ cấu tư bản phân động để xây dựng Xã hội Chủ Nghĩa». Từ đứa con nít cũng thừa biết rằng cái «Xã hội chủ nghĩa» là cái chủ nghĩa chó đẻ Mác xít Lê ni nít, là cộng sản chính công bà lang trọc.

Trong khi điều 4 của hiến pháp cứu sựng nói rằng: «Việt Nam cộng hòa chống lại chủ nghĩa cộng sản dưới mọi hình thức. Mọi hành vi nhằm mục đích tuyên truyền hay thực hiện chủ nghĩa cộng sản đều bị đình chỉ», điều 1 của sắc luật số 93-SLCT ngày 1-2-64 cũng đặt ra ngoài vòng pháp luật tư nhân, dân, đảng phái, đoàn thể, hiệp hội hành động bất cứ dưới hình thức nào để thực hiện trực tiếp hay gián tiếp «chủ nghĩa cộng sản» thì không hiểu vì sao cái hội đồng TC địa phương và cái HDTCT trung ương lại cho một anh «xây dựng xã hội chủ nghĩa» ra tranh cử. Có cần phải nhắc lại ở đây rằng đã gần 14 thế kỷ nay dân tộc VN đã tổn biết bao nhiêu xương máu để ngăn chặn cái sự «xây dựng chủ nghĩa» trên quê hương này không? Hàng triệu chiến sĩ, công chức, thường dân kể cả đàn bà con nít, đã bị các đồng chí quyết kháng kháng «xây dựng xã hội chủ nghĩa» cho đi tầu suýt về bên kia thế giới. Hàng triệu người đã phải lìa bỏ quê cha đất tổ vì không thể sống trong cái «xã hội chủ nghĩa» được.

Hàng trăm ngàn người chịu cảnh đầu tở, tù đầy đã man dưới gông cùm «xã hội chủ nghĩa». Ngay lúc này đây, mỗi giờ, mỗi phút lại có chiến sĩ ta gục ngã để ngăn chặn mộng «xây dựng xã hội chủ nghĩa» của bọn Mác-xít Lê-nin-nít. Cho đến ngày hôm nay, luật pháp cũng không dung thứ bọn người đòi «xây dựng xã hội chủ nghĩa» tại miền đất này. Đành rằng mấy lúc gần đây luật pháp được giải thích khá vung vít, nhưng phần nào thôi chứ, không thể nhục mạ, hơn thế nữa, phần bệ hàng triệu người đã hy sinh mạng sống để bảo vệ dân tộc này thoát khỏi bàn tay sắt của cái gọi là «xã hội chủ nghĩa». Bọn Con Ong chờ đợi mãi tới ngày hôm nay để xem thái độ của Hành Pháp. Lập Pháp, Tư Pháp đối với cái sự đòi hỏi «xây dựng xã hội chủ nghĩa». đối với sự kháng định «xã hội chủ nghĩa con đường duy nhất giải phóng dân tộc» ra sao, nhưng tiếc rằng nó chẳng ra làm sao, cho nên cực chẳng đã phải lên tiếng. Có thể hiểu rằng: «im lặng tức là ưng thuận không. Nếu thế thì xin sửa lại hiến pháp hủy bỏ sắc luật đặt cộng sản ra ngoài vòng pháp luật cho nó danh chính ngôn thuận, và như thế những ai không thể nào sống được dưới «xã hội chủ nghĩa» còn biết đường mà lo liệu lấy thân mình. Lo liệu cách nào, còn tùy nhưng không thể không lo liệu.

Báo động: Yêu cầu những cặp tình nhân hoặc những ông đi qua những bà đi lại nơi vườn bông trước đình Gia Long nên coi chừng phần cây đa còn lại đã mọc ruộng từ trong ruột mực ra không biết sẽ gây đổ lúc nào. Cần thận không có uống lại than là không bảo trước.

VIÊN NGỌT ĐỀ ƯƠNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG
COTRACYN

- 2 TRỤY-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỜ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

NÓI LÃO mà chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
 Dàn dưa lất phất hạt mưa rơi
 Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
 Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

GÃ THÂM

Một chuyến lên núi

Tiếp theo CON ONG số trước

Rồi Pleiku buổi sáng nhiều sương mù. Mùa này nếu Pleiku có những ngày nắng vàng khô ráo mới là chuyện lạ, Pleiku sương mù và mưa dầm dề là chuyện thường. Gã Thâm và Công Tử Hà Đông nổi hứng làm một chuyến đi phố thường dân để nói như người viết phóng sự nổi tiếng một thời cách đây gần 10 năm: Vũ Bình: "Thăm dân cho biết sự tình", hai chàng trẻ tuổi hào hoa phong nhã của toà soạn CON ONG từ chối đi thực thăng để ngồi xe đò từ Pleiku xuống Qui Nhơn.

Xe đò từ Pleiku đi Qui Nhơn và ngược lại là một cái gì không thể nào chấp nhận nổi. Bến xe đò nằm ở khu vực giải trí trường hoang phế của thị xã Pleiku. Đây là tác phẩm để đời của Cựu Tỉnh Trưởng Hồ Vĩnh. Thời đó lính Mèo mới kéo tới Pleiku. Cựu Tỉnh Trưởng Hồ Vĩnh, thấy sự ăn chơi đó của lính Mèo là một nguồn lợi vĩ đại nên lập tức rủ con buôn thịt bò tiến ra làm kinh tại. Cả một khu phố với hàng trăm cái Bar có những cái tên rất kêu được cấp tốc xây dựng lên trên một khu đất cách thị xã chừng năm, bảy cây số. Bọn gian chức ở Pleiku thời H.V đã chớp không biết bao nhiêu là bạc với những giấy phép xây cất Bar ở khu này. Nhưng bọn chỉ huy Mèo thấy hành động đó của H.V quá tầm nên đánh một độc chương bằng cách ra lệnh cấm trại 100 l. lính Mèo ở quanh Pleiku vào đúng ngày các quan Giao Chỉ mở cờ, đóng trống linh đình khai trương khu mái dâm. Sau đó các quan Mèo cho lệnh đặt khu này vào vùng Off Limit. Thế là khu mái dâm vĩ đại của Pleiku từ ngày khai trương đến lúc đóng cửa không được hân hạnh tiếp một chú GI nào.

Khu mái dâm đó với cả trăm căn nhà xây cất dang hoàng và những bảng hiệu mời chào ấy trở thành bỏ hoang. Nhà cửa không người ở trở thành dột nát hoang tàn, cỏ dại mọc đầy trong nhà. Quang cảnh này tang thương và thể thảm như những thành phố ăn chơi ở biên thùy Mỹ Tây Cơ và Mỹ bị địch tá kiếm hạch cho đi ở tù bưng trợn ven dân chúng gọn trong một đêm. Đến khi người ta bày ra trò ròi các bên xe đò ra xa thành phố để bắt dân chúng phải vất vả chi thêm một khoản tiền cho quí ông xe lam, khu mái dâm chưa từng "mãi" được một cái "dâm" nào của Pleiku thời H.V, và V.L., "anh cả Trường Sơn" này trở thành bến xe.

Đã có một đêm năm ngoái, Gã Thâm dự 1 bữa tiệc với quí ông trong Nghiệp Đoàn Chuyên Chở Cao Nguyên trong hàng ăn của Mẹ sứ Diệp Kinh ở Pleiku bữa có Gã Thâm tới dự với ông Dự Thâm VQC. Gã Thâm sau bữa đó ấy có nhiều cảm tình với quí ông chuyên chở lắm nhưng Gã vẫn có bốn phận phải đã kích kịch liệt và dài dài như sau này những chiếc xe đò đôn hành khách như cá hộp của quí ông, Xe đò chạy đường Pleiku Qui Nhơn vừa bản vừa chặt. Xe đáng nhẽ chỉ có thể dặt được 8 hàng ghế thôi, quí ông đã tham lam dặt tới 12 hàng ghế. Số hàng ghế không đúng hẳn như thế đâu nhưng đại khái là như vậy, chặt đến khách ngồi không còn cựa quậy gì được. Quí ông chủ xe đò quá tham, và tham như vậy là không được các ông Tỉnh trưởng phó Tỉnh Pleiku, Qui Nhơn cần phải để mắt đến những chiếc xe đò này. Các ông không thể cứ nhắm mắt ăn đớp với chủ xe để mặc họ muốn làm gì thì làm. Vừa thôi. Đường từ Pleiku sang Qui Nhơn chỉ 180 cây số mà chủ xe đò lết hành khách mỗi vé 350 tiền. Quá đắt, Nếu quí ông không ăn chia với chủ xe, quí ông nên nghĩ tới túi tiền của dân nghèo một tí chứ ??

Trên đoạn đường dài 180 cây số ấy xe đò chạy mất tới 5 tiếng đồng hồ, Gã Thâm đề nghị Ông Trưởng Ngô Dzu như vậy: nếu ông thực sự lo cho dân, nếu ông muốn đề tiếng tốt lại vùng cao nguyên nơi ông đang trấn nhậm, không những ông chỉ chăm cho chở đặng lên căn cứ 6 hoặc mỗi đêm đi ngủ ở các ấp xa xôi, hẻo lánh, nằm với dân mà

thời, ông nên chú ý tới vấn đề xe đò ở quân khu của ông nữa. Ông nên làm một phát ngoan mục như vậy: một ngày xầu trời nào đó ông mời các ông Tỉnh, phó Tỉnh Pleiku và Qui Nhơn cùng các ông chủ xe đò đưa hết vợ con ra bến xe, mời họ lên xe đò đi một chuyến coi chơi. Gia đình tỉnh Pleiku thì ngồi xe đò về Qui Nhơn và vợ con tỉnh Qui Nhơn thì ngồi xe đò về Pleiku. Nếu họ và vợ con họ không khóc thét lên và lấy ông như tể sao thì Gã Thâm tình nguyện lên Pleiku làm thăng đánh giầy cho ông suốt "nhiệm kỳ" trưởng quân khu của ông.

Thiên đường của những kẻ vô tiền Mèo

Nếu thị xã Qui Nhơn là "bò lừa của miền Trung" thì An Khê là "thiên đường của những kẻ vô tiền Mèo". Nhưng đó là chuyện mấy năm trước kia chưa, bây giờ thì An Khê không còn là thiên đường của bất cứ ai. Vì Mèo đã rút gần hết rồi. Đèo An Khê, nơi trong trận chiến tranh Việt-Pháp 8 năm từng xảy ra những trận đánh lớn làm tan tành những GM có tiếng của quân đội viễn chinh Pháp nay là một thị trấn bề ngoài có vẻ trù phú. Nhờ quân Mỹ kéo tới đóng ở đó, nhà cửa ở An Khê mọc lên san sát. RMK làm đường và con đường qua đèo biểu diễn những khúc quanh tuyệt đẹp trước mắt du khách, dù là du khách xe đò. Những tấm bảng "Car Washing, Tires Repair, U.S Laundry, Snack Bar..." đã bị bụi phủ. Tuy Mèo và Đại Hàn vẫn còn ở An Khê nhưng còn rất ít so với thời vàng son của An Khê mấy năm trước đây.

Hỏi thăm người dân Qui Nhơn, GT được biết họ không thù ghét lính Mèo bằng lính Đại Hàn. Vì lính của Tổng Thống Pháp Chánh Hy ở vùng này làm quá nhiều chuyện bê bối mất lòng dân Giao chỉ GT sẽ trình bày về những thành tích của binh sĩ ĐH ở Qui Nhơn trong một số tới.

Qui Nhơn là tỉnh có nhiều dân nhất miền Trung 1 triệu dân, so với các tỉnh trên toàn quốc QN đứng thứ hai về mật độ dân số, chỉ kém có Gia Định và thị xã này trong mấy năm qua, nhờ sự có mặt đông đảo của binh sĩ ngoại quốc, phát triển lớn và thật là mau chóng, Nhà cửa trong thị xã đã được xây cất thêm thật nhiều khác hẳn với cảnh QN tiêu diêu của những năm dưới quyền lãnh đạo anh minh của anh em Tổng phê tức Ngô Đình Diệm. Loại nhà được gia tăng nhiều, nhất trong thị xã QN là "nhà sấm", tức khách sạn, và khách sạn lớn nhất ở đây là khách sạn Hòa Bình, chủ nhân là Ba Tàu cổ nhien.

Qui Nhơn có nhiều khách sạn, nhiều gái điếm, nhiều hành khất và nhiều em nhỏ bán vé số KT. Đạo binh bán vé số của QN còn đông đảo hơn cả Sài Gòn. Hành khất cũng vậy.

Và QN có một trại cùi trên bờ biển. QN cũng là nơi trước đây ba mươi niên Thi sĩ Hàn Mặc Tử đã sống đã yêu đương đã điết, đã khổ đau và đã chết. Mộ Hàn Mặc Tử nằm trong nghĩa trang dành riêng cho người cùi ven biển và ngôi mộ này đã trở thành hoang tàn. Nếu không được xây lại chỉ vài năm nữa có thể chúng ta sẽ không bao giờ còn tìm ra được mộ Hàn Mặc Tử. Đứng trước nơi yên nghỉ ngàn thu của người thơ được người đời lấy thơ phổ nhạc, dựng chuyện đời thành tuồng cải lương, GT cảm thấy bồi ngùi và hồ thẹn như một kẻ có lỗi. Chúng ta đã vô tình với những thiên tài của chúng ta khi thiên tài còn sống và ngay cả khi thiên tài đã chết. GT đã thâm nguyện trước mộ Hàn Mặc Tử là sẽ đứng ra tổ chức việc xây lại mộ cho anh, kêu gọi anh em văn nghệ sĩ và những người yêu thơ đóng góp tiền để thực hiện việc này, để mai sau những lớp người yêu thơ Hàn Mặc Tử sắp tới sẽ có thể tới Qui Nhơn viếng thăm nơi yên nghỉ cuối cùng của thi sĩ.

Nhóm C.O sẽ đứng ra đề sựong việc trùng tu mộ Hàn Mặc Tử. Và khi thực hiện việc này, nhóm sẽ phải nhờ đến BS Minh, Trưởng ty y tế kiêm giám đốc Bệnh viện QN. BS Minh là một thân hữu của CO, ông là bác sĩ giải phẫu toàn khoa từng phục vụ trong binh chủng Dù với cố Đại tá Văn Văn Của, ông sống ở QN và phục vụ đồng bào QN đã 4 năm ông có quyền được đi ngoại quốc ít nhất 2 lần trong 4 năm qua nhưng ông

không muốn đi hưởng thụ vì ông không muốn rời bỏ bệnh viện và những bệnh nhân cần đến ông. Bệnh viện QN khá lớn có thể nói là lớn và nhiều giường nhất quân khu 2. Rất tiếc BS Minh không muốn làm dân biểu. Nếu ông thích vào hạ viện kỳ này, nhóm CO sẽ ủng hộ ông hết cỡ. Ủng hộ mà không cần ông phải nhờ nửa tiếng.

Tại bệnh viện QN, BS Minh có một đoàn Dân Sự Vụ Tân Tây Lan đến giúp. Nhờ nhóm Y Tế Tân Tây Lan này và sự trợ giúp của các bác sĩ Quân Y bạn, BS Minh trong mấy năm qua đã giải quyết được nhu cầu điều trị của đồng bào QN. Nhưng hiện nay ông đang lo, lo vì quân đội Mỹ sắp rút hết Bệnh viện của quân đội Mỹ tại Bồng Sơn đã được giao cho quân ta, và khi Mỹ rút, nhóm y tế Tân Tây Lan cũng có thể rút về nước. Trong thời gian qua, chánh phủ Tân Tây Lan chỉ vì cảm tình, cho đoàn y tế của họ tới giúp VN mà thôi, giữa chánh phủ VN và chánh phủ Tân Tây Lan chưa có những thỏa hiệp nào về các đoàn y tế. BS Minh đang nghĩ biện pháp đề nghị với Bộ Y Tế VN vận động với chánh phủ Tân Tây Lan để họ chấp thuận để đoàn y tế của họ lại VN trong ít nhất là vài năm nữa.

CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Con người ta không phải chỉ sống bằng tiền...

Trong 2 bức thư nặc danh gửi đến Tòa soạn Con Ong với mục đích triệt hạ uy tín của TT Ngô Dzu, đang kiêm tư lệnh Quân Khu 2, có đoạn viết rằng Trưởng Ngô Dzu đã "Đệ Nhị Thập Ngũ Nghĩa" tức là ông con chỉ hiệu thứ 25, nói tiếp 24 ông con chỉ hiệu "Nhị Thập tứ Hiếu" của lịch sử Ba Tàu. Trong số 24 ông con hiệu kia có ông mùa rét mẹ muốn ăn măng bèn ra năm ôm gốc tre, cây tre cầm đồng bèn si ra một đĩa Asperge có trộn dầu dầm dầm hoàng để ông về dâng mẹ, ông thì cắt thịt đùi nấu canh cho mẹ ăn, ông thì có hiệu với cả di ghê Mẹ sứ Mãn Từ Khiêm mùa rét không có cauphet veston vẫn phăng phăng "chả xé" cho bố — trưởng Ngô Dzu xứng đáng là ông con hiệu thứ 25 vì đã ra lệnh tháo gỡ 6 cái máy lạnh ở Tòa Tỉnh QN đem về lắp ở nhà riêng cho ông bố được mát mẻ.

Gã Thâm không bào chữa cho T.T Ngô Dzu về những tội ông bị gán ghép khác, như tội buôn ma túy chẳng hạn—hoặc những tội tham nhũng— vì làm sao Gã có thể biết rõ ?? Riêng về điểm 6 cái máy lạnh đem về gắn ở nhà riêng Cụ Ngô Khuông thì Gã Thâm biết chắc là không có, là tố bậy. Kể cả việc bắt các sĩ quan Tiểu khu phải ra sân bay chào Bà Trưởng cũng không có, Gã Thâm đã tới nhà riêng của Cụ Ngô Khuông ở QN.

Nhà riêng của cụ Ngô Khuông là một căn nhà nhỏ, rất thường. Thân phụ của một ông tướng dù là tướng thất nghiệp, tướng ngồi chơi xơi nước nhờ râu và gái hàng, mà sống như cụ Ngô Khuông cũng là quá đạm bạc. Ông cụ và bà cụ sống trong căn nhà sau một căn nhà của một ông con rề làm cảnh sát. Đồ đạc bày biện trong nhà không có gì là đáng giá. GT quan sát không thấy nhà có vết tích gì chứng tỏ đã được gắn máy lạnh trong thời gian qua. Dù nhà có gắn máy lạnh rồi vì lý do gì đó tháo gỡ đi, căn nhà đó vẫn còn vết tích. GT tuy ngây thơ nhất thiên hạ nhưng cũng không đến nỗi quá ngu vào một căn nhà từng gắn máy lạnh mà không biết.

Cụ Ngô Khuông đã gần 70 tuổi, tóc cụ bạc trắng nhưng vẫn còn khỏe mạnh. Tuy quê cha đất tổ ở Thừa Thiên, ông cụ trước đây là công chức làm việc ở Tòa sứ QN trong 30 năm không đi hết nên QN như một quê hương thứ hai của ông cụ vậy.

Một tủ sách cho Bệnh Viện Qui Nhơn

Đề đóng góp một phần nhỏ với BS Minh qua Bệnh Viện Qui Nhơn, Tuần Báo Con Ong đã quyết định gây dựng một tủ sách cho Bệnh viện. Người phụ trách đi xin sách cho Bệnh Viện QN là Công tử Hà Đông. Con Ong hy vọng việc gây tủ sách cho Bệnh Viện Qui Nhơn và việc trùng tu mộ cố Thi Sĩ Hàn Mặc Tử, sẽ được anh em văn nghệ, các nhà phát hành, xuất bản sách báo và những bạn yêu văn nghệ hưởng ứng nồng nhiệt.

TẤT CẢ MỌI CHUYỆN KHÙNG HOẢNG HIỆN NAY đều bắt nguồn từ khoản 7 điều 10

□ TRƯỚC NGÀY BẦU CỬ HẠ VIỆN, CỬ TRI TOÀN QUỐC HÃY TIÊN QUYẾT GẠT BỎ NGAY NHỮNG DÂN BIỂU TÁI ỨNG CỬ ĐÃ CHẤP THUẬN KHOẢN 7 ĐIỀU 10, VÌ HỌ LÀ THỦ PHẠM LÀ BỌN PHÁ HOẠI, LÀ KẸ SÁT NHÂN.

Mầm phá hoại

Đã gọi là dân chủ tức là dân làm chủ, nguyên tắc căn bản của dân chủ, là quyền bầu cử và ứng cử.

Ai cũng hiểu rằng mặc dầu dân chủ, nhưng con nít không thể ứng cử Tổng Thống, vì thế, luật bầu cử nào cũng tiên liệu những giới hạn. Nhưng con nít cũng hiểu rằng giới hạn không có nghĩa là hạn chế, là dành riêng ghế TT cho người này người khác.

Năm 1967, phía ủng hộ Thiệu tướng Kỳ đã định dùng khoản 7 điều 10 để ngăn Trung Tướng Thiệu ứng cử, để dành riêng cái ghế TT cho ông Kỳ. Đó là một âm mưu phá hoại, vì tất cả mọi âm mưu đi ngược lại nguyên tắc dân chủ, đều là phá hoại dân chủ.

Hè này, ông Thiệu chống. Người ta tưởng rằng ông chống không phải chỉ vì mình không có hy vọng đủ điều kiện ứng cử, mà chỉ vì tha thiết với dân chủ.

Năm 1971, phe thân ông Thiệu dùng khoản 7 điều 10 để ngăn ông Kỳ. Người ta tưởng ông Thiệu sẽ chống như năm 1967. Nhưng ông Thiệu không chống. Thì ra năm 1967 ông Thiệu chống khoản 7 điều 10 không phải vì tha thiết với dân chủ, mà chỉ vì mình không đủ điều kiện ứng cử!

Cây đa phá hoại

Mặc dầu trong cả nửa năm trời dư luận đã bàn cãi sôi nổi trình bày đủ điều hơn lẽ thiệt về khoản 7 điều 10, nhưng quyền lợi và tiền, tài và địa vị không thể làm mờ mắt những kẻ u mê, cuối cùng ngày 3-6-1971 cái ngày ô nhục của Hạ Viện, 101 đũa gia nô của Hiệp Pháp đã mang đầu làm phiếu đứng dậy chấp thuận khoản 7 điều 10 để kiếm vốn tái ứng cử.

Bọn gia nô tham lam, bán rẻ lương tri, chẳng nói làm gì, nên mặc dầu đạo luật có khoản 7 điều 10 đã ban hành, dư luận vẫn

còn trông chờ vào sự sáng suốt của cái cây cổ thụ về luật ngự tại Tối Cao Pháp Viện. Cả nước đặt hy vọng, hướng vào TCPV.

Nhưng cả nước đã thất vọng. Ngày 13-7-1971, tám trong 9 Thâm phán TCPV đã đồng quan điểm với đám gia nô, long trọng phán quyết rằng điều 10 khoản 7 hợp hiến, không phản dân chủ, mặc dầu 1 thâm phán là ông Trần minh Tiết cực lực phản đối.

Cả nước cúi mặt, nhưng vì phải kính trọng cơ quan tư pháp cao nhất nước, nên chẳng ai dám nặng lời, chỉ âm thầm kéo nhau đến nhổ bọ, hoặc đá vào gốc cây đa ở vườn bồng đường Công Lý.

Cây đa gục ngã

Vì bị nhổ bọ và bị đá vào gốc, nên trưa ngày 28-7, một ngày trước khi văn phòng Tối Cao Pháp Viện bắt đầu nhận đơn ứng cử TT và PTT, cây đa cổ thụ trước TCPV, tuy là loài thảo mộc, cũng đã gục ngã, coi như 1 hành vi tự xử để bảo vệ liêm sỉ trước những bả nước đá và nước bọt phỉ nhổ.

Cây đa gục ngã nhưng người ta vẫn còn. Sáng sớm ngày 29-7 liên danh Thiệu Hương, Khiêm nạp đơn tranh được cái số 1 liên danh Minh Minh đến sau đành nhận số 2.

Hậu quả đầu tiên của khoản 7 điều 10, là liên danh Nguyễn cao Kỳ Trương vĩnh Lê tuy đủ chữ ký giới thiệu, của nghị viên, nhưng 39 chữ ký không thì thực được, vì là chữ ký song hành. Trước khi giới thiệu Kỳ Lê thì đã giới thiệu cho Thiệu Hương rồi.

Mãi vào ngày 4-8, là ngày hết hạn nhận đơn, liên danh Kỳ Lê mới đánh liều nạp đơn trong tuyệt vọng, vì hồ sơ không đủ chữ ký giới thiệu có thì thực hợp lệ.

Theo luật, đáng lẽ chỉ có Đại Hội Đồng TCPV mới có quyền xét các hồ sơ ứng cử, để lập danh sách niêm yết. Nhưng vì 5 trong 9 Thâm

Phán Tối Cao bận dặt vợ con công du hải ngoại, nên văn phòng Tối Cao Pháp Viện chỉ có 4 vị đã đành tiếm quyền ĐHĐ cửu xét đơn ứng cử, chỉ niêm yết lần thứ 1 hai LD Thiệu Hương và Minh Minh, LD Kỳ Lê bị thẳng tay loại bỏ. Chỉ dự liệu 1 cách trái luật 1 hy vọng rất mong manh là nếu có khiếu nại, thì LD Kỳ Lê sẽ được đại hội đồng TCPV xét lại trước khi niêm yết danh sách kỳ 2.

Không phải chỉ có cây đa Công Lý có liêm sỉ nên đã gục ngã trước ngày nhận đơn để khỏi nhìn thấy cảnh nhận đơn và xét đơn. Sự việc liên danh Kỳ -- Lê bị loại đã gây sức động cho một phe binh là anh Trần viết Nghĩa. Anh Nghĩa đã tự nguyện đem thân mình làm cây đuốc tự thiêu để phản kháng những tâm hồn đen tối những bàn tay muốn xù dục dụng khoản 7 điều 10 vào những mục đích riêng tư.

Vậy thì, ai là thủ phạm giết phe binh Trần viết Nghĩa? Phải chăng thủ phạm không phải là một người. Thủ phạm là những kẻ đã viết ra hai khoản 7 điều 10 rồi nhét nó vào dự

án luật bầu cử. Thủ phạm là những kẻ đã lớn tiếng bình vực khoản 7 điều 10, là những kẻ lấy đầu làm phiếu chấp thuận khoản 7 điều 10, là những kẻ đã cho rằng điều khoản này hợp hiến, Tất cả là thủ phạm, tội lỗi của họ làm cho loài thảo mộc phải hồ thẹn mà gục ngã, làm ngọn lửa đốt cháy tiêu một cơ thể.

Thế mà có những thủ phạm có những dân biểu nghị sĩ đã chủ trương hoặc chấp thuận khoản 7 điều 10 đã tỏ sự đáng tiếc khi chứng kiến cái hậu quả phũ phàng của khoản 7 điều 10. Những tên thủ phạm với khối óc đen kịt với bàn tay vấy máu hãy cảm mồm lại.

Tối cao mỹ viện

Trò hề trông đến đây là xong. Nhưng chưa xong, phải thành thực phục ông già đạo diễn đã tài ba hơn cả vua Hề xạc lỏ.

Vua Hề muốn Big Minh làm ngựa cho ông Thiệu cưỡi trở lại đỉnh Độc Lập để trò hề bầu cử có bề ngoài đứng đắn. Nhưng ngựa gỗ cũng có loại bắt kham nên Big Minh không chịu.

Đạo diễn Hề đã từ Hoa thịnh Đồn về Saigon sớm hơn dự liệu đúng vào ngày TCP V, xét các hồ sơ ứng cử,

Thối đời, sau khi xét thì tòa đình nghị án, và sau phần nghị án là tuyên án ngay. Nhưng khi tòa xét thì Big đang dọa rút lui, nên tòa đình đến ngày hôm sau tức là chiều 20-8 mới tuyên án. Nhưng sáng 20-8 Big Minh rút lui, thành ra tòa lại đình đến trưa 21-8 mới nghị án,

Vì Big Minh rút lui, nên mặc dù LD Kỳ Lê (đã bị loại) không khiếu nại, nhưng cũng được tòa xét đơn, và mặc dầu Liên Danh Kỳ Lê không thêm đem 392 nghị viên tới xác nhận chữ ký, trưa 21-8, sau khi tiếp xúc với cố Văn Pháp Luật của tòa Đại Sứ Mỹ, Tối Cao Pháp Viện đã cho liên Danh Kỳ Lê được ghi tên trong danh sách niêm yết kỳ thứ nhì, tức là được quyền tranh cử.

Thế là con ngựa gỗ Big Minh vừa quay ra, thì ngựa gỗ Cao Kỳ đã được thế vào.

Nhưng ông Kỳ vẫn là thứ ngựa gỗ bắt kham, mặc dầu vua đạo diễn Hề lấy muốn chết, nhưng cũng quyết ra đi, và không quên tặng TCPV danh hiệu «Tối cao thẩm mỹ viện» bọn trời đánh không chết bên hòa bình bên sửa lại là «Tối cao mỹ viện» cho thêm ý nghĩa?

GÃI SÌ

Ngồi rờ gãi háng dài tẩn tẩn

(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Tiếc

danh sách niêm yết kỳ nhì, mà hơn tháng trước đã không chịu vận động TCPV xử khoản 7 điều 10 vi hiến.

— Tiếc rằng đại tướng Minh đã không rút lui ngay từ khi có trong tay tài liệu «đổi mặt» mà đến khi Bunker từ Mỹ qua VN rồi mới rút.

— Tiếc rằng PTT Kỳ Jã nhận được thư của phe binh Trần viết Nghĩa nói sẽ tự thiêu mà đã không chịu liên lạc để ngăn cản tự thiêu.

— Tiếc rằng hàng trăm dân biểu nghị sĩ do dân bầu ra mà đã quá u mê, chạy theo địa vị và quyền lợi, đánh mất lương tri chấp thuận khoản 7 điều 10 nên mới sinh cảnh bế tắc.

— Tiếc rằng phía TT Thiệu đã quá tham lam, vét gần hết chữ ký giới thiệu, và quá chủ quan khi không đưa ra một liên danh trái độn, ví dụ liên danh đối lập của GS Kẹo chẳng hạn, để lót đường đề phòng các ông Minh, Kỳ cùng rút lui.

— Tiếc rằng Mỹ quá khinh thường người Việt và TCPV tưởng dân cũng ngu như... cây đa Công lý, nên đã bất chấp các nguyên tắc pháp lý, rút ra đút đờ loạn cả lên.

Và sau hết, tiếc rằng TT Thiệu đã không thể từ chức như đề nghị mà phó TT Kỳ, sợ rằng khó tránh khỏi một tình trạng xáo trộn.

Sợ rằng ông già gân khó có dịp ngồi buồn gãi háng làm thơ nữa

Các quan sát viên quốc tế nhận định rằng cuộc khủng hoảng bầu cử ở VN hiện nay quan trọng như cuộc khủng hoảng Phật giáo năm 1966.

Riêng thẳng Thọ Gãi đốt nát này sau ba đêm không ngủ, suy nghĩ đến nỗi, gãi rạch cả hai háng mà không biết thì thấy rằng cuộc khủng hoảng bầu cử hiện tại còn quan trọng hơn cả cuộc khủng hoảng Phật giáo năm 1966

Cuộc khủng hoảng cách đây 5 năm, chỉ làm một phong trào đòi hỏi dân chủ, lúc bấy giờ chưa có hiến pháp, chính quyền chưa có căn bản pháp lý, nên áp dụng luật rừng rất tiện. Ai mạnh thì được. Chính quyền mạnh, nên đã thắng.

Còn hiện nay, là cuộc khủng hoảng chính trị và pháp lý. Hiện không có những cuộc xuống đường tranh đấu ồn ào như năm 1966, nhưng cuộc khủng hoảng pháp lý hiện tại có thể đưa đến chỗ bế tắc kinh khủng hơn.

Cuộc khủng hoảng hiện tại, thật là một sự đáng tiếc.

— Tiếc rằng năm 1967 TT Thiệu đã chống khoản 7 điều 10, nên thoát được khủng hoảng, mà nay lại chấp thuận khoản 7 điều 10, khiến phát sinh khủng hoảng.

— Tiếc rằng Mỹ đã có thể vận động được Tối Cao Mỹ Viện lời hò sơ của liên danh Kỳ Lê từ trong sọt rác ra điền vào

Hãy dón phiếu cho:

- Đinh thành Châu, số 1 — Nguyễn hữu
  - Hùng số 87, Hồ ngọc Cứ, dấu hiệu nhà lá, đơn vị 1 Saigon.
  - TT Đặng văn Tiếp, dấu hiệu cái áo đơn vị 32 Gia Định.
  - Trần văn Ân, số 7 dấu hiệu Mặt Trời.
  - Nguyễn văn Giục dấu hiệu chiến sĩ hòa Bình (chiến sĩ và chim Bò Câu) đơn vị 33 GD
  - Nguyễn khắc Tân, số 40 đơn vị Biên Hòa
  - Phạm biên Thước, Long Khánh
  - Vũ đức Hải, Bình Tuy
  - Nguyễn văn Chấn, Hòa, Vũng Tàu
  - Đinh xuân Minh, Phú Bôn
  - Nguyễn văn Tuấn, Phạm văn Hi, BS Đ.
- để làm đẹp cho Hạ-Viện.

□ VÕ HUỖNH
(viết thay DHC)

CƠ KÊ DÊ NGÔNG

Úm ba la... nhày ra đóp hít

Khi số báo này tới tay độc giả thì chuyện bầu bán những kẻ vào Nhà Hát Tây kể như đang ở thời kỳ gay cấn nhất. Phải nói là «bầu bán» mới điệu. Cuộc bầu nào mà chả có bán. Đã có bán tất phải có mua, không thể khác. Lối mua bán đôi chác mà cả, kèo nài bót một thêm hai chẳng những chỉ xuất hiện trên thương trường mà cả trên chính trường nữa. Ấy là chưa kể trên thị trường ái tình nhiều lúc hình thức này cũng còn đợc vận dụng tới.

Dù là một cuộc bầu cử đợc khoác áo dân chủ trong sạch đến mấy trên thế giới, nếu lục lợi kỹ khắp bề rộng và chiều sâu vẫn moi ra đợc những chuyện mua bán bên trong. Ngay những hình thức gây cảm tình, những lối chinh phục tác động con người không dính líu gì đến tiền bạc hoặc vật chất, những cách thể đó xét cho cùng vẫn thu gọn về một điểm duy nhất: mua bán. Thế thì ở cõi đời này, năm 1971 này, tại đất Giao chỉ này, không biết cái dân chủ còn giữ đợc tỉ lệ mấy phần trăm? Nghe nói đến dân chủ mà nói bằng nước miếng, bằng nước lá thì thật thú vị không kém gì nghe chuyện tiểu lâm!

Lại một màn kịch mới sắp sửa mở. Vô là vô cũ vì vẫn người soạn ấy, người đạo diễn ấy, người nhắc vô ấy nhưng màn này tất nhiên phải có đôi chút khác màn trước. Thiên hạ đang háo hức đợi coi những đảo kép mới sẽ đeo râu đội mũ hỏ hét ra sao. Và đảo kép cũ kể ở người đi là những mặt nào.

Canh bạc thật sôi nổi, mọi người coi như đã xả láng hết. Cũng chỉ còn một tích tắc nữa là sẽ biết rõ kẻ đợc người thua. Con tầy sẽ đợc lật lên. Cũng chỉ tích tắc nữa sẽ nhận ra ngay những bộ mặt thâu cáy, những tên đánh bịp, những đứa ăn non những thẳng chạy làng. Có kẻ gặp hồi tầy, có người cạy trường vốn.

Thế mới hay, không hẳn chỉ có đánh bạc mới áp dụng nguyên tắc «Nhất đố nhì trường lưng!»! Thiên hạ vô khối đợc quen chơi đồn thả vô quít liền tù tì mấy năm nay, áp dụng triệt để chiến thuật «tâm an đầu» sửa tí hêm, quét tí ngõ, thăm hể bà con lối xóm vào các dịp giỗ tết hiếu hi.v.v.trong khi đợc ba chính khứa nhà ta cho tới giờ phút nghiêm trọng này mới thấy bắt đầu khụng khiêng ra đi khát thực, e rằng có tranh đợc mới cũng là chuyện khá vất vả. Với trình độ dân trí cao vòi vọi như ở Giao chỉ ta mà các ngài cứ ý vào uy tín của mình thì xin lỗi chứ... lắm khi vô mảy vô mặt!

Ở đâu bán tiên?

— Ấy chẳng đâu gì ông, xừ chúng tôi đợc lên ngôi thánh đường này kể cũng tốn kém lắm nhưng như vậy đã tạm tạm chỉ còn xây thêm cái tháp chuông, như ông vừa nói, nếu ông có lòng...

— Dạ, bạch Thượng tọa, xin Thượng tọa phát bồ đề tâm cố giúp con kỳ này, còn việc lát sân, làm bể nước và bạc tam cấp xin Thượng tọa cho phép riêng mình con đợc cúng đàng hết để gọi là một chút công quả cúng đờng Tam bảo.

— Đợc mà, xin ông chủ tịch đừng lo. Tôi sẽ chu toàn việc dựng trạm y tế để phát thuốc và chăm nom sức khỏe cho đồng bào ta và tôi cũng xin nhận làm hội viên danh dự của hội phụ huynh học sinh nữa...

Từ những mâu đốì thoạ qua lại tương tự và dài dài, ai cũng thừa biết đó chỉ là những chuyện mua bán đôi chác «ông mất cái giò, bà thờ chai rượu». Chúa Jésus xưa kia đã lấy roi da đợc: đánh những bọn con buôn dám hỏn hào tụ họp nhau trong đền thánh để bàn tán về chuyện thương mại. Nhưng đó là chuyện của Chúa và đã cách đây gần 2.000 năm lận! Riêng về phía các ứng cử viên, đây là dịp rất hiếm, tuy không hiếm đến độ nghìn năm mới có một thuở, nhưng 4 năm mới đợc một lần để các ngài đợc tỏ bày cái sự tu nhân tích đức ba đời bảy kiếp của tổ tiên nhà mình ra. Và đây cũng là cơ hội để nhà thờ, chùa chiền đợc trưng tu lại cho khang trang, cho coi đợc một tí, chứ trông vào tín đồ thì biết đến bao giờ? Cũng nên hiểu xa rằng các khu thờ phụng có mở mang thì tín ngư ởng mới vững mạnh, mới phát triển và do đó mới đánh bại đợc cộng sản chứ! Cứ đà này mà suy, đợa nào dám bảo lập trường các ứng cử viên DB không phải là lập trường chống cộng thì hãy cứ và rơi rãng nó ra (dù là rãng giả cũng vậy). Và ở cơ nhàn nước nghĩ cách soạn thảo 1 tu chính án để cứ nửa năm lại bầu lại Hạ viện 1 lần, như thế chẳng mấy chốc miền Nam ta giáo đờng đình chùa đợa nhau mọc lên nhan nhản như nấm và có khi choán cả ra ngoài lộ, lúc tôn giáo đã trở thành món hàng đắt giá thì Cộng sản không cần đánh tự nhiên chúng hỏn đờ đi mà chết. Khoái chua!

Tự do cá nhân bị nghẽn thờ.

Mừng là mừng như vậy. Còn nếu có ngậm ngùi thì chỉ ngậm ngùi mỗi chút xíu ai lại ngờ ngán, tâm tới đến độ không biết rằng bầu cử là một hình thức dân chủ tự do và đó lại còn là quyền lợi của mỗi công dân (tối cứ hay lẫn lộn giữa quyền lợi ở bản phận nên không phân biệt nổi là đợc đi bầu hay phải đi bầu). Hãy cứ coi là quyền lợi đi. Nhưng mỗi công dân bây giờ không còn là những cá nhân đứng riêng lẻ mà đã bị gấn vào, lệ thuộc rất nhiều vào tôn giáo, vào đảng phái, và các đoàn thể các tổ chức xã hội, vậy làm cách nào vùng vẫy thoát khỏi cái vòng lớn đang xiết chặt đó để thực hiện cái quyền tự do cá nhân đích thực của mình? Tất có kể sẽ cái: Tự do cá nhân của anh vẫn nguyên vẹn, có ai cướp mất hay có ai bóp chết nó đâu? Thực tế đâu có dễ nói như vậy đợc. Không nghe lời «các đảng» thì chỉ có tịch. Các đảng đã trót hứa với người ta rồi, lẽ nào lại nuốt lời đợc. Vậy chỉ còn cách tốt đẹp nhất là con chiên, Phật tử đành cúi gục đầu vâng theo thánh ý của các đảng đã dạy, đợc vậy mọi chuyện sẽ êm ru bà rừ. Thân phận kẻ dưới là phải tuân phục và tin tưởng ở các bậc trên. Còn về phần các bậc trên, các ngài đã dư hiểu tiếng nói của mình, mệnh lệnh của mình có hiệu quả sâu rộng tới mức nào, do đó cũng tin tưởng nhiều vào bề dưới. Hai bên trên dưới ăn khớp với nhau rất khít, không có gì phải ngờ vực, phải đặt vấn đề. Làm gì có chuyện các thầy, các cha bắt Phật tử, con chiên phải mang những phiếu loại ra để về kiểm soát lại cho chắc ăn, Kể nào nói thế là bởi nhẹ tiếng tăm, là vu oan giá họa cho các đảng lãnh đạo tinh thần, đúng nó là tay sai của Cộng sản!

Ồi văn chương sáng giá
Đề rồi hạ hỏi phân giải xem những vi

nhân thời đại của chúng ta có làm nên trò trống gì cho cái đất nước rách bươm, cho đám dân tình điêu linh cùng cực này không. Hỏi đề mà hỏi cho có chuyện chứ còn hy vọng, tin tưởng gì nữa đâu. Thật chán mớ đời! Bây giờ thì òi thôi loạn xạ ngẫu, vàng thau lẫn lộn và toàn thấy những đao to búa lớn cả. Thật có chấy nhà mới lộ ra những mặt chuột, chuột kẹp, chuột chù, chuột nhắt, chuột cống, chuột đồng... dù mặt họ hàng nhà chuột. Tiếc nỗi khi đợc trông thấy khắp mặt... chuột thì nhà nó chấy tiêu mẹ nó mất rồi. Tay đã nhúng chàm thì phải ngậm đắng nuốt cay và sẵn miệng để chửi đồng suốt bốn năm liền tù tì thôi. Bực nhất là giá tay mình bỏ làm phiếu cho những tên ăn hại đại nát thì đã đành một chuyện, đàng này không hiểu đợa nào ngu si đi bỏ đề xảy ra có sự, thế mới đau chứ!

Trong cuộc chạy đợa vào Nhà Hát Tây kỳ này, cũng như kỳ trước và cả những kỳ tiếp nối mãi mãi về sau (nếu trời (!) cứ để chúng ta đợc phom phom sống theo chế độ dân chủ tự do, dù chỉ có hình thức) không bao giờ kiếm đợc một số kha khá người thực tâm yêu nước thương nòi. Chỉ đợc đợc trên đầu ngón tay. Mà nếu đợc như thế cũng đã là khá lắm rồi. Nhìn quá khứ, nhận ra hiện tại để đoán biết tương lai (bất chước bích chương của mấy ứng cử viên sáng giá đây) chúng ta phải tiếp nhận 1 thực tế rất phũ phàng rằng bọn rudi nhặng người hơi tanh tươi bu lại thì nhiều còn loài ong đến làm tổ nhà mặt thật quá ít, Thực tế chua xót như vậy chứ không phải bị quan mà nói.

Hãy thử đặt vấn đề: Giả sử khoản lương DB mỗi tháng chỉ độ 2-3 chục ngàn và nếu không có những lộc khác như xuất ngoại, áp phe, liệu sẽ có mấy người hy sinh ra gánh vác việc dân việc nước?

Từ nay chắc thiên hạ không còn đợc nghe những chuyện DB buôn vàng lậ, bạnh phiến, củ sấm, hoặc ăn cắp trọng Chàm, các sửa Sự Vụ Lệnh v.v. Nhưng chớ có vội mừng nghĩ rằng Hạ viện mới toàn những người có liêm sỉ. Nếu thế các tuần báo trào phúng cạn đề tài lấy gì mà viết! Những ung nhọt đờ dáy tất nhiên vẫn cứ xảy ra không thể nào tránh khỏi, nhưng sẽ xuất hiện dưới nhiều hình thức mới mẻ tinh vi vì đã tiếp thu đợc khá bộ phận kinh nghiệm của các DB nhiệm kỳ trước.

Mâu thuẫn chưa, những chuyện đóp thì thiên hình vạn trạng chẳng ai giống ai còn cái mẽ khoe ra sao những tư tưởng lớn gặp nhau nhiều đến thế!

Ai cũng nhai đi nhai lại luận điệu cũ rích: Đòi hòa bình, đập tan áp bức, xóa bỏ bất công, diệt trừ tham nhũng, cách mạng xã hội... vân vân và vân vân.

Đồng bào mình thật khờ khạo, làm cầm hết chỗ nói, sao phải chờ đợi thánh nhân xa xôi lầu lầu ở đâu đâu, cứ việc nhắm mắt nhón đại 1 trong số 1332 ứng cử viên này là yên trí như đã có thánh nhân rồi, vì thánh nhân có xuất hiện để độ thế cũng chưa chắc đã làm hết mọi công việc mà mỗi ứng cử viên đã đờ ra, Văn chương chưa lúc nào bị lạm phát tệ hại cho bằng trong mùa bầu cử.

ĐỐT ĐUỐC ĐI VỒ NGƯỜI SẠCH

Đến tận số này, gần sát đủ ngày bỏ phiếu. Con Ông vẫn một lòng một dạ đốt đuốc đi vồ người sạch, tuy nhiên vẫn không ngoài một lớp trường giới chịu những thân bằng quyến thuộc, ân oán giang hồ và phán xét cũng như tối hậu quyết định vẫn là quyền của độc giả cử tri.

Cụ Nguyễn Văn Hường, thân sinh của tướng sạch Nguyễn Văn Hiếu

Trong số các ÚCV đơn vị 11, chúng C.O ngạc nhiên thấy hình của Cụ Hường (năm 1953 đã làm giám đốc một ngành quan trọng tại Bắc-việt)

Ai đã biết cụ Nguyễn Văn Hường, đều phải khâm phục về nếp sống đạo đức của Cụ.

Ngay từ thời làm giám đốc, Cụ Hường vẫn mặc sơ mi mướp cổ. Sự bình dị ấy là đặc tính của Cụ, chớ không phải cố ý đóng kịch.

Cụ là thân phụ tướng sạch Nguyễn Văn Hiếu dù Con Ông chưa hề gặp ông Hiếu lần nào song đã kịch liệt bênh vực ông tướng này khi xảy ra biến cố Húc Hặc với Mỹ.!

Ông Tướng Hiếu, quả là được truyền lại ảnh hưởng sâu đậm của vị cha già khi phách là cụ Hường.

Nếp sống đạo đức của Tướng Hiếu hôm nay chính là tượng trưng qua hình ảnh của Cụ Hường—thừa xưa—Đứng trước bao nhiêu địch thù tiền rừng bạc bể, Cụ Hường quá yếu địa làm sao ăn được nổi bọn tài phiệt!? Có thể Cụ sẽ thất cử. Nhưng nếu toàn thể cử tri... biết qua về Cụ, hẳn sẽ sẵn ủng hộ Cụ hết mình!

Nguyễn Ý Đức

Đơn vị 11 quận Mười và Năm, dấu hiệu Bông Huệ số 3, Bác sĩ Đức là phó chủ tịch Hội đồng Đô Thành, anh đã có 157 lính, đã từng mang bột đồ sô đánh giặc toi bời tại các đơn vị Chiến đấu, con người trẻ, hăng say hoạt động. Mục tiêu tranh đấu đến quyền lợi thiết thực của đồng bào.

Không tranh đấu viên vờng, lấy lòng Thành làm sức mạnh, chọn Thiện chí làm phương châm, coi quyền lợi của đồng bào là tối thượng.

Nguyễn Ý Đức sẽ thẳng cử về những mục tiêu gần đồng bào nhất của anh.

Trần Hữu Mão

Đơn vị 32 Gia Định dấu hiệu Người Thọ Hồ số thứ tự 77. Người lính sạch, có rất nhiều tinh thần chống cộng đã chơi nhau với Vem từ 43 đến 1949 và đã từng được năm ấp kỹ tại Lý bá Sơ Thần Đồng, Thần Luồng v.v

Một Sĩ quan mang nhiều lý tưởng đẹp hăng say. Kẻ thù muốn giết là bề phải tham những, bóc lột, đây anh Mão vô Hạ viện chắc chắn các cử tri không sợ bị ma nớp.

Phan Ngọc Nguyễn

Ứng cử Hạ-Viện

Đơn vị thị xã Pleiku

Dấu hiệu: Trái X và Trái Bưởi

Danh hiệu: Đoàn Kết

Nguyễn chủ tịch UB Ngân sách và Ngoại viện Hạ Nghị Viện. Thành tích không có gì lem nhem trừ được tặng không 1 chiếc tubin 404. Con Ông tin rằng anh có nhiều hy vọng đặc cử.

Hồ Uyên

Hồ Uyên Ứng cử viên Hạ Viện, đơn vị Thị xã Pleiku — Dấu hiệu: Con Trâu — Nguyên dân biểu Hạ Viện thay thế DB Võ Văn Ba đi làm Giám Sát Viện. Rất được lòng đồng bào Thượng tại Pleiku

Đỗ Duy Cơ

Ứng cử viên Hạ viện đơn vị Gia Định (số 20) Dấu hiệu «Kính đeo Mắt». Một lãnh tụ Thương Phế Binh. Đồng chí của Trương Văn Bô đang «nằm ắp» Trẻ, Nhiệt thành sạch sẽ và có tư cách.

Độc giả CO thử bầu cho Đỗ Duy Cơ để xem linh què làm dân biểu có khá hơn bọn lãnh lặn mà ăn bần, ăn cắp không...

Nguyễn Văn Thành

Cựu Sĩ Quan QLVNCH, Luật Sư, Hiệu Trưởng Trường Quang Trung, Dalat Ứng cử tại Thị xã Đalat — Dấu hiệu Bắp Xu — ÚCV Thành Bắp Xu là người trẻ tuổi, nhiệt thành dám nói, dám làm. Nếu đắc cử sẽ có thể làm nhiều việc công ích cho đồng bào Đalat.

Nguyễn Văn Cử

Đơn vị Nha Trang không biết dấu hiệu là cái gì không biết có phải là quả bom bay không, số thứ tự cũng không biết luôn.

Nguyễn Văn Cử là người p hi công chăm ngời nổ cho cuộc Cách mạng 11-11-63, người mở đường ngời mát ăn bát vàng cho qu i vị tướng lãnh hiện nay người đã xam mình ném một quả bom và lia rốc kết vào dinh Độc Lập khi chế độ Ngô đình Diệm độc tài đang hách nhất.

Người anh hùng này đã được cách mạng thưởng công bằng một chức vụ quá khiêm nhường là «huấn luyện viên quân trường Nha Trang» từ ngày đó đến nay. Sướng chưa??

Tại Nha Trang có ÚCV Dương Kiên mang g dấu hiệu Con Ông, Nguyễn Văn Cử cũng là một thân hữu đáng Con Ông. Cử tri Nha Trang đừng có bỏ sót Nguyễn Văn Cử.

Nguyễn Xuân Phác

Đơn vị Long An, dấu hiệu Người gieo mạ. Quan tư Nguyễn xuân Phác giống giới con nhà cách mạng, Bắc hà, ai còn yêu cụ Nguyễn Xuân Chữ, ai còn tôn sùng nhà cách mạng Nguyễn xuân Chữ thì không thể nào bỏ qua Nguyễn xuân Phác được.

Với tâm hồn trẻ hoạt động, sạch, chủ trương không đối lập cuối, không đầu quân làm gia nô chính quyền quan tư Phác quyết tâm đem tâm hồn Cách mạng truyền thống ra gác gác sơn hà. Cử tri Long An bỏ phiếu cho Xuân Phác sẽ yên trí lớn không bị bôi phàn, anh em lính bỏ phiếu cho Nguyễn xuân Phác chắc không bị đấm sau lưng.

Nguyễn Thị Lý — Tỉnh Biên Hòa

Ứng cử viên «Nón Lá» số 9

Bà Nghị Nguyễn Thị Lý, đương kim Phó Chủ tịch HĐT Biên Hòa.

Bà Út Lý thử độc với cử tri Biên Hòa rằng, nếu được đắc cử Út Lý sẽ dùng cả cuộc đời DB để hoạt động xã hội. Số tiền lương hàng tháng bà Lý cũng dùng vào việc giúp đỡ dân nghèo.

Nói là phải giữ lời nghe Út Lý. Đừng có ba xạo với dân mà oóc đơ cho Con Ông đấy nhé.

Nguyễn Văn Khải tức ký giả Văn Kha

Dấu hiệu cây viết ứng cử đơn vị 2 Saigon.

Người lùn tè có dáng đi như Tông Tông Diệm nhưng tư tưởng Văn Kha không giống Tông Tông Diệm người lùn Văn Kha đã từng làm bọn tham nhũng ăn trộm ăn cắp, chính khứa xói thịt diên người thân bại danh liệt qua những loạt bài bom nổ của anh trên các báo tại Thủ Đô bầu cho Văn Kha là thơm nhất rồi.

Nguyễn Như Ngọc

Quan năm Như Ngọc nguyên Phó Đô Trưởng Nội An hồn danh Đô Của thời Văn Văn Của ứng cử đơn vị 2, mang dấu hiệu Cái Đờng Hồ báo thức.

Trung Tá Ngọc khỏe đây được vào hạ viện chắc chắn sẽ khỏe thật lực.

Hoàng Mạnh Chúc

Đơn vị 1 Gia Định, dấu hiệu bàn tay cầm lúa, số 60. Hoàng Mạnh Chúc là dân lao động chính công, quyết tâm bênh vực giới lao động, quyết tâm đập tan kiem ước song hành, bất công xã hội. Bầu cho lao động Hoàng Mạnh Chúc là lao động sẽ vươn lên.

Nguyễn Văn Anh

Thẩm phán Quân Pháp ÚCV đơn vị 1 Saigon dấu hiệu Thọ hồ xây tường số 40.

Thiếu tá Anh chủ trương 9 không, trong đó có mục chống thuế, đuổi Mèo, giải ngũ sớm, miễn thuế, cấm bắt bớ vô tội vạ v.v. nếu cử tri chịu 9 không thì nên bầu cho số 40 Thọ hồ xây tường đơn vị 1 Saigon.

Lê Văn Tha

Đơn vị Thị Xã Qui Nhơn dấu hiệu Tháp Chùa. Rất chăm làm việc từ thiện xã hội ÚCV cỡ nặng nhất ở Qui Nhơn. Nhất quyết không dùng lương dân biểu vào việc riêng giàu tiền. Nếu đắc cử HNV, nhiều người được nhờ.

Hoàng Văn Nụ

Đơn vị 33 Gia Định, dấu hiệu Cái Lược, số 16 chủ trương: tìm huê bình, chống tham nhũng, bất công, áp bức đố kỵ. Thực hiện kinh tế đại chúng, giải quyết nạn thất nghiệp. v.v..

Hoàng Văn Nụ con nhà nho giáo, sạch, không ăn cắp. Bầu cho Hoàng Văn Nụ một lá phiếu đi thôi.

CẢM — CÚM
đã có
RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhân Hiệu Cờ Voi

Biếng ăn! Mất ngủ!

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

— ĂN NGON — MAU ĐÓI
— LÊN CÂN NHANH CHÓNG
— DỄ NGỦ YÊN LÀNH
— TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(SỐM BVTIGCBP)

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM
VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA.

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUY — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.445 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Tối Viện bề hội đồng

Trong cuộc họp báo công bố quyết định «không tranh cử Tổng Thống» Kỳ này, Phó Vương đã bắt đầu bài diễn văn của Tối Viện thành ra là: Tối Cao Thẩm mỹ Viện» hành động đòi tên Đấng Tối Viện khi chưa có giấy phép, xét trên pháp lý ông Kỳ rất tr là một sự đáng bị cầm phạt! Coi chừng Phó Vương dám lãnh một châu «nhục mạ thâm phán» và rất có thể chịu số phận đi tu chùa huỳnh». Nói vậy chứ còn lâu mới vô được Tướng K.Q.

Vì tụi Con Ong thừa nay vẫn nổi tiếng là nhóm ký giả có trần đày niềm tôn kính dành cho quý ngài Tối Viện, nên khi nghe Phó vương bốc đồng đòi môn bài - ấy chết quên... đòi danh xưng của quý ngài Tối Viện. Anh em bên uất ức ghê lắm! Thế rồi niềm u uất chưa kịp xẹp? thì... lại vô phải bài báo của nhà chủ nhiệm TTQ, viết trong số ra ngày 24-8-71 rằng: Lịch sử tư pháp Miền Nam đã ghi đậm dấu vết đen tối nhất, bằng phán quyết của Tối cao pháp Viện, hồi 13g ngày 21-8-71 (chấp nhận trở lại cho LD Kỳ-Lê tham dự bầu cử TT) vẫn trong bài báo trên còn có đoạn «Quyết định của TCPV ngàn năm sẽ không bôi xóa được. Cái niềm tin cuối cùng và lòng lẻo của chế độ đã hoàn toàn sụp đổ. Câu phương ngôn? «Khi chánh trị bước vào pháp đình. Công lý phải đội nón ra đi», đã thể hiện rõ ràng nhất qua phán quyết của TCPV ngày 21-8-71».

Rõ thật tội nghiệp? Trong cùng 1 ngày mà mấy ông xúm vào «Bề hội đồng» cụ tối viện như thế thì chịu sao thấu.

Xin chào thua cụ Chủ Tịch

Cụ Tối Viện, đã có lần thắc mắc « vì sao tụi Con Ong cứ chiếu cố hoài hoài tới cụ Chủ tịch, để châm chích dài dài? ». Dường như cụ chủ tịch, còn hồ nghi đặt câu hỏi « Tụi nó tuấn lệnh ai? ». Bên trả lời 1 lần rằng «Cóc nghe ai hết trơn ». Và còn trả lời thêm 1 lần nữa là: «Nghe theo ý của thằng dân đen, bởi tụi Con Ong nằm trong thành phần khó rách áo ấm, nên luôn luôn phải đứng về phía của nhóm người trên răng dưới lưạ đạn! Và nhóm ấy chính là đại đa số quần chúng bị trị, bị lột, bị ức, bị đau khổ lời cả trĩ ra bởi... thiếu ăn và đói sinh tố! Nên phần đông họ khoái cầm hơn! Trên thực tế. Đại đa số khối dân đen đông đảo mà phải cầm nín ấy, đã nghĩ gì về quý Cụ Tối Viện, xin thưa kính cẩn rằng: ý của họ dành nơi quý cụ tối mò như đêm không trăng. Lý do thật dễ hiểu vì quý cụ mần việc nước có mối hơi linh kính. Mới bữa nào đây cụ chủ tịch hùng hồn khẳng định rằng: Gạt bỏ liên danh Kỳ Lê là đúng luật. Ai cũng tin cụ chủ tịch nói là trời nói, sức mấy mà sai, dù chỉ sai 1 ly ông cụ? Ai ngờ hôm nay, vẫn từ nơi chủ tịch tối cao, lại phán rằng: «Liên danh Kỳ Lê được phép, «soóc ti lít», vì đúng luật» lại đúng luật nữa dù cái đúng trên chữ bỏ cái đúng dưới, song Cụ chủ tịch nói là Tờ sư Trời đất đã nói mà li.

Cụ ăn nói cũng vung vít và cũng sắc về mửa nằng bất thường như thế, làm gì uy tín cụ chẳng gia tăng với vợ. Càng ngày chúng cháu càng kính nể cụ, như bố mẹ, như phụ huynh.

Các cụ dậy sao, chúng cháu cũng cứ làm răm rắp hoan hô ba lô tinh thần quý cụ. Mới đây có 1 ông trong 9 ông Tối Cao, đã kể với chúng cháu rằng thì là: Trong hàng thẩm phán hiện có Nhị Cụ là sáng giá: đó là cụ chủ tịch bây giờ và cụ Tiết, chủ tịch hồi xưa. Nhưng, Ông ấy lại nói thêm là «Cụ thì hiền lắm. Hiền như Bụt Đất. Và, cụ có điểm yếu hơn cụ Tiết về mặt đối đáp với thiên hạ, nhất là ăn nói trước đám đông, thì... chúng cháu phục cụ quá xá. Cụ đã từng làm cholin vùng I phải nhớ hoài về vụ «Thưa thiếu tướng đại đội trưởng». Và vụ «Thưa Đại Tá... xã trưởng». Cụ có giọng trào phúng, còn bằng van tụi Con Ong này, chúng em xin chào thua cụ rồi. Chúng em cũng xin lạy trời khẩn Phật phù hộ độ trì cho cụ muôn năm bắt từ để lãnh đạo chúng em ngày càng mau đi chuyển tàu suối!

Toàn thể quốc dân hãy hô lớn cụ chủ tịch Tối Viện bất diệt» và «bất diệt cụ chủ tịch Tối Viện»

Ăn có giờ thứ 25

Liên sau khi bầu không khí tranh cử tổng thống ở thủ đô bùng lên sôi nổi, thì... 1 số chính khách «sa lông» chuyên đánh hơi tình hình, trong chiều

hướng bị quan đã vội lộng ngôn bàn rằng: «Thiệu, Minh, Kỳ... hay ông Thiên Lôi, La Sát nào đi nữa...»

Và... vẫn bọn bị quan yếm thế này, còn phê phán loạn xạ rằng: «Tụi phù thủy Mèo muốn dân ta, cũng theo chế độ lưỡng đảng, nên quan Thái Thủ Tú Lành, được chỉ thị phải làm cú «ma-nốp», đề cập bài trùng Kỳ-Thiệu, đóng kịch si và nhau, rồi sau này, tái đắc cử Tổng Tông An-Nam, Ô. Thiệu sẽ biến Phó vương Kỳ đương nhiên thành lãnh tu phe đối lập thứ dừ».

Tụi chúng nói như thánh, như tướng, cứ làm như đêm nào, bọn ấy cũng chuixuống gằm giường của Bunker, để nghe trộm kế hoạch ghê gớm của bọn «Lông Lá Mắt Xanh» này! Cái nguy hại là quần chúng rất nhẹ dạ và hay tin ngay luận điệu của bọn hủi này! Thế rồi, dùng một cái, Ông Minh rút lui. Vẫn tụi bốc láo lại đứng đứng lên là «Đó linh của Mèo, là phải cứ đầu tuân theo răm rắp» Chúng nó còn tán rộng thêm là «Tại sao phải đợi tới lúc Bunker từ Mỹ trở lại VN ông Minh mới có thái độ, như thế chẳng là chờ chỉ thị của dân anh đó hay sao?»

Đến khi Tối Viện tuyên bố «LD Kỳ Lê soóc ti lít...» Tụi đầu láo lại ba hoa bốc nhằng lúng túng, cóc biết tán láo ra thế nào cho xuôi tai.

Thế đấy, cái đất nước của chúng ta, chỉ vì quá đông tụi hủi, cauvery ngời xa lòng đôn gió, và chờ «ăn có» giờ thứ 25, nên dân mình còn phải đau khổ vì binh trí lâu tri ra, cũng là bởi tụi chính khách khôn kiếp này.

Chúng để ra dư luận, rồi xào sáo dư luận và thêm mắm muối, gia vị để tạo nên sự rối ren liên tục, làm toàn dân mất bố nó cả lòng tin. Nhìn nơi đâu, cũng bị méo mó, từ đảng Tối Cao đến Ngài Tối thấp ai ai cũng bị kẻ như là tay sai của Mèo, thẳng chớ nào cũng có thể bị gấn cho cái Mác Sja thứ dừ.

Trong lúc đó thì, tụi cộng sản rất khoái cái bọn thối mồm chuyên tán ăn, tán bậy tình hình, để làm ung thối niềm tin tưởng của toàn dân. Biết đến ngày nào mới tiêu diệt được bọn ruồi nhặng ghê tởm này!

Cụ Hương đã dạy rằng...

Ngay từ sau ngày Ô. Già Gân đứng phỏ cho Ô. Thiệu, nhiều phản ứng, từ phía những kẻ ủng hộ Ô. Hương đã bùng lên. Nhiều bài báo, của nhóm từng xả thân cho Ô, Hương đã xuất hiện, với luận điệu phiến trách và đượm nhiều cay đắng! Thế nhưng, người ta vẫn thấy Ô. Già Gân ù lì miên đáp lễ! Mãi gần đây, mới có Ô. Ng. Thạch Vân, nhân danh là học trò của Ô. Hương, tìm đến thầy, để chất vấn, về thái độ khó hiểu của Thầy — hiện đang được mô tả kỳ cục, là đánh mất tiết tháo, là gây thất vọng náo nê cho những ai hằng thương mến ông già mang tên Trần văn Hương!

Con Ong đọc qua bài báo, đề cập tới lời trần tình của Ô. Già Gân, bèn thấy nổi hứng ghi thuật đôi điều, được coi là đáng chú ý.

Cần nói rõ là tụi Con Ong miên bình luận mà chỉ thuật lại ngay tình, để giúp bạn đọc nào còn thắc mắc, và muốn được nghe chính tiếng nói của ông Hương!

Trước hết, ông Hương giải thích rằng: «Người ta chỉ mang danh đư ra để hy sinh cho Tờ Quốc, chứ không ai đem Tờ Quốc hy sinh cho danh đư».

Cái ý nghĩa lý thú và xấu sắc của câu nói này là khi đứng Phó sau lưng Ô. Thiệu, ông Hương bị hy sinh danh đư. Song vì Tờ Quốc ông đành chịu mất danh đư để Ô. Thiệu thành công. Rồi, khi được học trò phỏng vấn về cảm tưởng của Thầy lúc đọc các bài báo đã thầy, của chính những kẻ hết lòng vì thầy, nay phải chán thầy như cơm nếp nát và phải vinh biệt Thầy trên con đường tranh đấu sau này?

Ông Già Gân tình bơ đáp: «Đâu đã đọc, mà cũng khỏi cần đọc. Bởi họ có yêu mến ông, mới trách móc Ông, do đó, ông thông cảm với những ai đã nặng lời chửi ông và cũng đêch cần giận và cũng cóc cần buồn!»

Và... ông nhấn mạnh: «Trên cõi đời này nếu còn biết trách, còn biết buồn, còn biết giận thì làm sao mần chính trị được?». Thật là giống hệt ngôn ngữ của tông tông «Làm chính trị phải biết li», Ở đây ông Già Gân dạy rằng: «Muốn mần chính trị phải không biết giận, không biết buồn... và phải ráng mà vênh tai nghe qu ốc dân chứ bới si và...»

Cụ Già Gân năm nay đã 70 tuổi, cụ nói là Trời nói. Hãy noi gương cụ, «Hỡi những kẻ hậu sinh, đang tấp tễnh nhảy vào chính trường, hãy nhớ lời ông Già Gân dạy bảo: «Muốn thành công phải biết điếc đứng lúc cần, đôi lúc càng vui về cả.»

Hai đêm mất ngủ của ông Râu Kẽm

Trong một đêm liên hoan với anh em văn nghệ ông Phó Râu đã từng khoe mình là người rất tỉnh phó mát, óc đã chia thành từng ngăn, việc nào ra việc nấy, không bao giờ lộn xộn. Để chứng minh điều đó, ông có kể lại câu chuyện hồi ông còn làm chủ tịch Hành Pháp.

Bữa đó ông Tướng Khang Tổng trấn Saigon Gia Định phôn đến một địa điểm riêng của ông Phó để cấp báo về một «tín đảo chánh» Ông Phó nhà ta nghe xong báo cáo thần nhiên ra lệnh!

— À, nếu có đảo chánh thì anh cứ việc lo dẹp đi?

Bên kia đầu giây, ông Tướng Khang chợt nghe có tiếng gà quang quác vào tai, vội hỏi:

— Úa giờ này mà cũng còn đá gà sao?

Ông Phó trả lời lẹ làng:

— Sao lại không nhỉ?

Đại ý câu chuyện trên cho thấy ông Phó nhà ta không coi chuyện gì là quan trọng ghê gớm cả. Ngay đến đảo chánh ông cũng coi như no-pa, cóc thèm để ý, huống hồ các chuyện lật vật khác!

Ấy thế nhưng mới đây, ông Phó đã phải tâm sự với nhà báo: «Sau khi hay tin Viện Cao Nhất Nước lại cho ra, bản chức đã mất hai đêm không ngủ».

Nếu quả đúng như vậy, thì ra cái quyết định của Viện Cao Nhất Nước ghê gớm thật, quan trọng hơn tin «đảo chánh» rất nhiều.

Và cái đã đó mà còn tiếp diễn, không chừng sau ngày bầu cử, ông Râu Kẽm cũng dám biến thành ông Râu Bạc lăm ả!

Mất ngủ là phải

Với một đảng tinh phó mát như ông Phó nhà ta mà bị mất ngủ hai đêm thì đúng là một sự phi lý có thật, nhưng cũng chẳng có gì là khó hiểu.

Vì lẽ sau bữa được các cụ cao nhất nước loại ra khỏi số đoạn trường, ông Phó được thơ thới hân hoan ngoài vòng cương tỏa chân cao thấp ai ngờ giờ đây ông Big rút dù ngang xương làm cho các cụ cao nhất nước lại phải mượn sách «đòn quân» của Bộ Quốc Phòng và cả sách «vớt điềm» của Nha khảo thí bộ võ rừng, để «đòn» để «vớt» liên danh Kỳ Lê cho ra đự thi, làm cho ông Phó đâm ra ngồn ngang trăm mối to vò.

Khốn nỗi căn cứ vào những tài liệu, báo cáo mà ông Phó đọc được thì hơi ời định mệnh đã an bài rồi ông Phó hay bất cứ ai cũng không thể có cái «numéro» đề ngời vào cái ghế đó nếu có ra sự đua bắt quá cũng chỉ «trước là mua vui, sau là làm việc nghĩa» vậy thôi, chứ chắc chắn vũ sexy roo o là sẽ không ăn cái gì mà còn thân bại dương liệt như cụ Nguyễn Bá Xê Đò là khác.

Và lại, bên phía ông Big, ít ra người ta cũng đã nắm được những tài liệu thế nào, người ta mới chịu rút, chứ đâu có dễ gì, người ta đâu có phải là con nít?

Bầu cử, ứng cử chứ đâu phải trò đùa?

Bỏ thì thương, vương thì rớt, cứ tính quanh quẩn như thế để tìm một lối thoát, cũng đủ bạc phơ cái đầu như Ngũ tử Tư một đêm tính mưu kế vượt biên giới.

Bởi vậy đến giờ này đầu ông Phó chưa bạc, kẻ cũng đã là chuyện lạ!